

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 3 – BŘEZEN – CENA 15 Kč

JAK SE ŽIJE V CHUDOBINCI

4 Jak se žije v chudobinci

7 O znaku města Hluboká

13 Kulturní program Panorama

14 Připraven je další velikonoční dobročinný projekt

16 Baron Trenck a jeho panduři na Hluboké

17 O zakladateli mapování památných stromů

19 Zoo Hluboká učí tak, aby nás to bavilo

21 Jaromír Zumr – Daněk s mašlemi

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 3 – březen 2020. Ročník 51.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dřív! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zářilek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Je měsíc knihy, protože březen. A tak vám nic nenapišu, ale opišu. Z úspěšné knížky *Autismus & Chardonnay* a blogu Martina Selnera, který pracuje jako asistent ve stacionáři zaměřeném na lidi s poruchou autistického spektra. Svou knihu uvedl slovy: *Autismus je sexy – tedy pokud ho zrovna nemáte.*

„Zdravému člověku soužití s autisty mění způsob myšlení,“ tvrdí Martin Selner. „A nikoliv k horšímu. K pevným záchytným bodům jejich životů, ke kterým jsou připoutaní svými rituály, přidávají ještě jakousi nespoutanou logiku a odzbrojující přímočarost, jež mnohdy připomíná chytrou ironii. Pokud tedy všichni chceme být autisty, v tomhle je ta diagnóza skvělá a vážně sexy.“

Jak říká zakladatelka divadelního souboru herců s Aspergerovým syndromem Dominika Hejzlarová: „Kreativita a fantazie lidí s autismem je bezbřehá.“

A jak říkám já: Milujte se a mluvte spolu. Komunikace je nejdůležitější. Bez ní si totiž... nerozumíme.

Písek & sušenky

Sedím na lavičce, dívám se na své děti – hrají si na hřišti. Hrají si se zdravými dětmi. Před chvílí si navzájem vyměnily svačiny, takže integrace probíhá úspěšně. Maminky zpovzdálí kontrolují, jestli já a moje skupina nezlobíme. Mé děti nosí v kyblíčku písek, zdravé děti

staví. Na svých autistech vidím, jak jsou šťastné z toho, že se s nimi baví někdo zdravý, a přitom stejně starý.

Většina dětí šla přímo mezi ostatní, jen to nejméně postižené se drželo chvíli stranou. Ví, že tam možná nepatří. Netuším, jestli to vycítí sami, nebo jim to někdo říká – že jsou jiné. Jsou jiné, ale patří tam. Tuhle větu ale nemůžete nikomu naordinovat. Dostalo do ruky sušenky s tím, ať je jde na pískoviště rozdat. Už se nevrátilo.

Písek moc nedrží pohromadě, takže moje děti byly vyslány i pro trochu vody. Jsou za chvíli celé mokré, písek ale drží. Ptám se, jestli nechtějí napít. Napijou se z kyblíčku a dávají mi najevo, že teď nemají čas. Z dálky připomínají písečnou dunu a mně pomalu dochází, že se večer budeme sprchovat na zahradě.

Ve výrazu některých maminek je vidět, že nejsou zrovna nadšené, s kým si jejich dítě hraje, na druhou stranu je celkem hloupé jim to nějak zakazovat. Do karet jim nehraje ani fakt, že s předsudky se nerodíme, ty nám jsou předány.

Stavba na pískovišti pokračuje. Pevnost musí mít i vodní příkop, což je pokyn pro moji skupinu, které příště vezmu normálně plavky. Vůdce uděluje rozkazy a mé děti nestíhají mít ani autismus. Cestou pro vodu běžím vedle nich a snažím se jim do pusy strčit aspoň sušenku. Postupně přicházejí další děti. Funkce nosičů vody je už samozřejmě zabraná.

Ostatní děti se už víc jak hodinu nezajímaly o své matky, což je samozřejmě znervózňuje, a jdou se sami podívat na tu pyramidu s bazénem. Mají trochu problém pod tou vrstvou písku poznat, které dítě je jejich. Tehdy se s maminkami poprvé navzájem představíme. Stojíme tam všichni pohromadě a najednou je to fajn. Povídáme si. Stačilo se jen obalit pískem a předsudky byly rázem pryč, napadlo mě.

Nutit zdravé děti, aby si hrály s těmi mými, je hrozdina. Je ale strašně důležité, aby si o tom rozhodly samy. Vždycky bude někde nějaké pískoviště, kde bude třeba nosit vodu.

Z hřiště odcházíme, děti se loučí. Cesta ještě chvíli potrvá. Některé děti chtějí ruku, jiné potřebují jít sami. Na chvíli vypadly z role „postiženého dítěte“ a udělalo jim to dobře. Myslím si, že na tom hřišti to ale udělalo dobře úplně všem, jen někteří to ještě nevědí.

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci březnu 2020 oslaví významná výročí

Marie Sobolíková	Hluboká	94 let
Rudolf Štěpánek	Hluboká	91 let
Marie Vorlová	Hluboká	91 let
Františka Vávrová	Hluboká	90 let
Marie Palmová	Hluboká	85 let
Jitka Sýkorová	Hluboká	80 let
Jan Richter	Hluboká	80 let
Miloslava Pouzarová	Bavorovice	75 let
Marie Šimová	Jeznice	75 let
Marie Černá	Hluboká	75 let
Jan Tesařová	Munice	75 let
Vojtěch Veselý	Hluboká	75 let
Jiří Plojhar	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

**Žádáme občany – jubilanty, kteří si nepřejí být
uvedeni ve společenské rubrice hlubockého
Zpravodaje, aby toto oznámili nejméně s měsíčním
předstihem v kanceláři místní matriky!**

Narodili se

Tereza Petrakovič	Hluboká
Monika Pořádková	Hluboká
Daniel Šťastný	Hluboká
Pavel Eliášek	Hluboká

Opustili nás

Václav Sokolík	Hluboká
----------------	---------

Z jednání rady města

Předložena je upravená verze návrhu rozpočtu města na r. 2020, v členění příjmy a výdaje. Zařazeny jsou známé a očekávané příjmy a výdaje a jsou zapracované dosud došlé připomínky. Rada města doporučuje zastupitelstvu města schválit rozpočet města dle předloženého návrhu.

Dále byl předložen návrh střednědobého výhledu rozpočtu města na r. 2021 – 2024.

■ Město bude investorem a stavebníkem nové dřevěné lávky přes hradní příkop v areálu zříceniny Karlův Hrádek. St. podnik Lesy ČR coby vlastník sousedního pozemku trvá na tom, že souhlas se stavbou lávky dá pouze v případě, že město uzavře dohodu o vzdání se práva na náhradu škody vzniklé na pozemku. Typicky se jedná například o škody způsobené pádem stromů, větví, sesuvem půdy, apod. Rada města souhlasí s touto podmínkou.

V souvislosti s rozvojem Karlova Hrádku je dále v zájmu města uzavřít Dohodu o společném postupu a spolupráci se st. podnikem Lesy ČR, která upravuje společný postup při správě, údržbě, obnově a propagaci Karlova Hrádku, především pak v souvislosti se správou sousedních lesních pozemků.

■ Rada města ukládá MÚ zveřejnit záměr prodloužení smlouvy se stávajícím provozovatelem veřejných WC.

■ Rada se zabývala studií dopravního a hlukového řešení v lokalitě pod paneláky u komunikace na Týn/Vlt. v souvislosti se záměrem zastavění území.

■ Město pokračuje v postupné rekonstrukci jednotlivých ordinací ve Zdravotnickém středisku na Hluboké. Nyní byla dokončena ordinace gynekologie a zbývá již jen ordinace praktického lékaře ve 2. n. p. Po ukončení této akce budou všechny nebytové prostory mít samostatné měření vody a elektřiny, budou provedeny rekonstrukce podlah, elektrické instalace, osvětlení, datových sítí, zdravotní sanity atd.

■ Vzhledem k nákladům a problematické údržbě kompaktoru na skládce Munice je nutné pořídit nový. V rozpočtu na rok 2020 je s částkou počítáno.

Rada projednala žádost o příspěvek na realizaci amatérského hokejového miniturnaje na zimním stadionu v Hluboké nad Vltavou dne 7. 3. 2020

Rekonstrukce místní komunikace a inženýrských sítí v ulici Fügnerova

Vážení spoluobčané,

město Hluboká nad Vltavou plánuje v letošním roce zahájit práce na rekonstrukci místní komunikace a inženýrských sítí v ulici Fügnerova v úseku před paneláky (od křižovatky s ulicí Týnská ke křižovatce s ulicí Karla Čapka).

V rámci stavby dojde k výměně kanalizace a vodovodu, potrubí dálkového topení a teplé užitkové vody a na závěr k položení nového asfaltového povrchu.

Stavba bude rozdělena na 3 úseky tak, aby vždy bylo v provozu část parkoviště před paneláky. I přes toto opatření bude kapacita parkovacích míst na staveništi výrazně snížena. Z tohoto důvodu bude upraven dopravní režim ve střední části ulici Fügnerova a v ulici Havlíčkova. Tyto dvě ulice budou zjednosměrněny, což umožní parkování vozidel po obou stranách komunikace.

Budeme se snažit Vás s předstihem informovat o průběhu akce (a také např. o plánovaných odstávkách vody) na vývěsních plochách v jednotlivých domech ve Fügnerově ulici a prostřednictvím služby Mobilní rozhlas (zasílání zpráv na e-mailové adresy uložené v databázi).

Do databáze kontaktů je možno se zaregistrovat na: <http://obcan.hluboka.cz/mobilni-rozhlas/>.

Doba stavby ve Fügnerově ulici se předpokládá od března 2020 do listopadu 2020. Doprovedné stavby (část teplovodu a kanalizace v Masarykově ulici a vodovod v ulici Karla Čapka) jsou plánovány na rok 2021.

Omlouváme se za komplikace, které budou s touto stavbou nevyhnutelně spojeny.

Děkuji za pochopení, musíme to opravit.

Ing. Tomáš Jirsa, starosta města

Hola, hola, Koločava volá!

Vážení spoluobčané,

protože se autobus zájezdu do Koločavy ve dnech 5. 6. až 13. 6. 2020 zcela zaplnil a zbylo nám několik přihlášených a neuspokojených zájemců, domluvili jsme s penzionem Četnická stanice druhý letošní zájezd ve dnech:

odjezd **pátek 26. 6. odpoledne,**

příjezd zpět **sobota 4. 7. ráno.**

Expedice bude uskutečněna pouze při minimálním počtu 35 přihlášených osob. Na cestu je potřeba mít platný cestovní pas.

Ceny zůstávají stejné: doprava na osobu tam a zpět 2000 Kč, platba předem. Ubytování 15 € za noc se snídaní (6 nocí), tedy 90 € na osobu, platba v penzionu. WC a sprchy k dispozici. Jídlo a pití si pořizuje každý sám, v chudé Koločavě je všeho dostatek. Všude jsou přijímána EURA, směnárna v penzionu, v obci je funkční bankomat.

Prosím, hlase se co nejdříve starostovi nebo paní Jozové (tel.: 774 225 063, jozova@hluboka.cz), aby bylo jasné, zda zájezd uskutečníme či (při nedostatku zájemců) nikoliv.

Jak se žije v chudobinci

Foto: archiv Michaela Krausová

Mezi pikantní zprávy dokreslující kolorit města Hluboká patří zaručeně i ta, že v budově místního chudobince bydlel svého času i starosta a senátor Tomáš Jirsa s rodinou. Samozřejmě v době, ve které už se úroveň bydlení v tomto domě překlopila do časů spíše luxusních. Podkrovní byt po panu starostovi nyní obývá paní Michaela Krausová se svým mužem Gerhardem Vocilkou a jejich synem Oliverem.

Dům získal nedávno novou fasádu, která ho rozsvítla, a další úpravy se prováděly zvenčí i uvnitř. Bývalý chudobinec se ukázal být dobře postavenou budovou, která během let na Hluboké mění svou tvář a už dávno si získala respekt.

Dům původně určený pro nejchudší z nejchudších je dobrá hlubocká adresa. Navíc je to dům, který určitě patří mezi pamětihodnosti města. Stojí pod platany, naproti škole a nedaleko parku. Na místě s hodně dobrou atmosférou. Povídali jsme si o tom, jak důležitý je vzájemný vztah domu a obyvatel. Jak příjemné a důležité je se svým domovem souznít a cítit se v něm dobře.

Co o domě, kde vaše rodina našla domov, vlastně víš?

Historie domu nás zajímá, takže jsme si o něm leccos zjišťovali. Výstižně o něm podle historických materiálů už před lety psala do Zpravodaje Markéta Kasalová, dnes Slabová. Podle pamětníků v něm v době svého vzniku bydlívalo hodně lidí pohromadě v malých místnostech, záchod byl společný na chodbě.

Někde jinde jsem se dočetla, že se tehdy před jeho výstavbou docela složitě vymýšlelo, jak bude dům vypadat, na jakém pozemku bude stát. Účel byl, aby město prezentovalo, jak se dokáže postarat o své potřebné občany.

Dům je opravdu veliký, gruntovně postavený. Tam, kde je dnes sklep a kotelna, byl regulérní byt. Právě dole v suterénu byla i společná koupelna, kam se partaje chodily podle rozpisu koupat. Dnes už nikdo na hygienu nájemníků nedohlíží, doba se měnila a mění, usmívá se Michaela Krausová. Dispozice menších bytů byla později změněna ve prospěch bytů s rozšířenou obytnou výměrou, kdy se spojilo více místností do jednoho bytu.

Blanka Macháčková přináší zajímavou informaci: Údajně se o stavbu toho domu finančně zasloužil židovský obchodník ze Strakonice Potvrdil mi to i manžel s tím, že jeho dědeček neřekl místnímu chudobinci jinak než „Síbrťák“, říká Blanka. A údajně se takto jako donátor zachoval ve více městech. Pravda je, že se finanční stránka stavby chudobince řešila hodně a na tehdejší dobu byl postaven za velkorysou částku.

Michaelo, pocházíš z Písku, později jsi bydlela v Budějovicích, Gery přišel do jižních Čech z Moravy. Nepletu se? Oba jste se přibližovali Hluboké nad Vltavou pracovně, až jste se rozhodli tady usadit. Kdy vás oslovil právě tenhle dům?

Byla to náhoda. Dozvěděla jsem se o něm od pana starosty ve chvíli, kdy jsme se rozhodovali pro rekonstrukci jiného bytu v centru, a já jsem se šla do domu podívat. Potřebovala jsem zjistit, jestli bych v něm vůbec mohla bydlet. Energii domů i míst, kam chodím nebo dokonce, kde trávím čas, je pro mě velmi důležitá. Přesvědčila jsem se, že tenhle dům má užasnou energii.

I když byl naproti škole, já jsem si ho předtím nikdy zvlášť nevšimla. Gery ho znal, povídal si tam občas s babičkou našeho souseda, která

se často dívala z okna, a když šel do školy, tak se u ní zastavil. Pocházela jako on z Moravy, ze Znojemska. To byl první kontakt s domem vůbec.

Ta historie je komplikovanější, hledání bydlení bývá složitá kapitola, v lidském životě někdy hodně podstatná. Já si zkrátka pro nás přála mít byt, který mě osloví a snažila jsem se ho najít. Jsme spokojení, že jsme takový byt našli a bydlí se nám opravdu velmi dobře. Přizpůsobili jsme se zaběhlým pořádkům, které tady fungovaly. Partaje, které v domě bydlí, pocházejí většinou z rodin starousedlíků v domě, kromě dvou bytů, kde si noví nájemníci byt koupili od původního majitele.

Jaká je novodobá historie domu?

My se do domu stěhovali roku 2005. A tehdy jsme se pustili do důkladnější rekonstrukce bytu, protože voda, elektrika a další záležitosti potřebovaly výměnu a vlastně se do takových úprav pustili i ostatní sousedé. A tak jsme na bytě zapracovali ještě předtím, než jsme se nastěhovali. Co jsem se dozvěděla, tak právě podkrovní půdní byt, ve kterém bydlíme dnes my, byl přistaven právě v době první důkladné rekonstrukce domu. Je to klasický půdní byt, s přiznanými střešními trámy.

Netuším, jak byl půdní prostor původně koncipovaný. V ostatních podlažích prochází vždy středem domu dlouhá chodba a z ní se vstupuje do bytů. U nás nahoře jsou menší pokoje, jen obývací vznikl propojením dvou místností. Trochu jsme změnil situaci příslušenství, záchodu a koupelny.

Pod námi leží první patro, přízemí a suterén. V přízemí jsou tři byty, ve druhém dva, a náš půdní byt je jeden.

Ten dům samozřejmě prošel vývojem a modernizacemi. Takže od dob, kdy v domě byly jednotlivé malé místnosti pro více rodin a jeden společný záchod na chodbě, se hodně změnilo. Později docházelo ke zvětšování bytů a snižování počtu partají a samozřejmě ke zkvalitňování bydlení. Myslím, že právě přestavba domu v devadesátých letech byla největším skokem. Celková rekonstrukce se prováděla v prázdném domě. Lidé, kteří tam bydleli, byli kompletně vystěhováni z domu a po rekonstrukci se někteří vraceli zpátky. Ale už ne všichni.

Jak se spolužije s ostatními nájemníky?

Byty patří jednotlivým vlastníkům, jsme malé bytové družstvo a současná rekonstrukce obnova fasády a další úpravy vznikly po dohodě všech majitelů.

Líbilo se mi, jak líčil pamětník pan Palma, že v domech na Hluboké spolu dřív lidé po večerech sedávali venku, povídali si a zpívali. To už je dnes jinak. Přesto, jako nájemníci jednoho domu jste vždycky nějak propojení. Nejdřív jsme se museli trochu poznat. Někdy velké scházení partají nebylo zvykem, ale co jsme si všimli, bylo, že před domem se pořád někdo s někým zastavuje. Někdo si tam v klidu zakouří, někdo si tam vypije svou ranní kávu, prohodí se pár slov, takže před domem se prostě občas tvoří i hloučky. Třeba mi to někdo ze starousedlíků potvrdí, že na Hluboké sem tam byla taková místa, kde se lidé scházeli, pokud se chtěli dozvědět nějaké místní novinky. A proto jsme teď přišli na myšlenku, že by bylo moc dobré dát vedle těch schodů lavičku.

Je pěkné, když majitelům na společném domě záleží.

Ten dům má na první pohled jisté kouzlo. A na druhý pohled už vnímáš, že je to veliké kouzlo. Myslím si, že je přirozenou dominantou Fideláku.

A další věc je, že se dá vycítit, jak si na něm tehdy, když ho stavěli, dali záležet. Když se na něj člověk zadívá, pochopí, že to není odbytý dům. Stavitelský záměr, usazení domu do prostoru, poctivá kamenná podezdívka, dobře odvedená řemesla, římsy, ozdoby... a to všechno i přes ten zamýšlený původní účel, aby sloužil k bydlení těm nejchudším, obyčejným, tehdejší sociálně slabé vrstvě lidí.

Navíc je za domem velice příjemná zahrada, poměrně velká. Potěšilo mě, že není rozparcelovaná pro každou partaj. Nájemníci pochopili, že líp poslouží ve své celistvosti. Je skrytá pod tújemi, takže tam není moc vidět z ulice, jsou v ní kytky a bylinkové záhony, a navíc ještě původní dřevěné kůlny pro každého nájemníka. Dřív na dřevo a uhlí, dnes v nich má někdo přívěs za auto, někdo zahradnické nářadí a někdo kulisy.

Co všechno obnášela rekonstrukce domu v minulém roce?

Osobně si myslím, že bylo dobře, že se udělalo všechno najednou. Někdo chtěl opravit jen střechu, někdo fasádu, ale hlavní impuls byl, že jsme všichni vnímali, že ten dům už potřebuje pomoc. Terén od školy a parku se k nám svažuje z kopce, a k našemu domu se táhne spodní voda. Byl už opravdu dost vlhký. Když je všude kolem v těch největších letních vedrech žlutá tráva, tak u nás bývá pořád zelená, protože tady vlhko zůstává.

Jak dlouho rekonstrukce trvala?

Pro nás bylo zásadní domu pomoci od vlhkosti, a doufali jsme, že to ostatní pak už nějak zvládneme.

Převzala jsem agendu oprav tak trochu neplánovaně loni v dubnu, a v té chvíli nebyl ani projekt, ani vybraná firma, ani navržený postup

prací, prostě nic. Moc ráda bych s poděkováním zdůraznila, že jsem se obrátila na Ing. Smrčku ze stavebního odboru na úřadu města a ten mě odkázal na Ing. arch. Martina Vebra. Musím říct, že pro nás byl během celé rekonstrukce velkou oporou, jeho pomoc byla všestranně účinná. Projekt, rozpočet, doporučil stavební firmu. Firma MAVA pana Vacikara nakonec zvládla veškeré práce na domě. Od klempířiny, odstranění antény (snad stokilový stožár), výměnu hromosvodů, odkopání vlhkých zdí a terénní úpravy. A té velmi povedené fasády. Zbavilo nás to starostí shánět na každé řemeslo další firmu.

Všichni byli profesionální, ochotní, zvládli všechno od A do Z. Příjemný, komunikativní, lidský přístup. A jak pan architekt, tak stavební firma pana Vacikara jsou místní firmy, což nás o to víc těšílo.

Takže všechno se podařilo a nad opraveným domem se klene ta krásná duha, jakou jsi zachytila na fotografii?

Samozřejmě se objevovaly různé napínavé okamžiky... Například barevné sladění fasády. Všem nájemníkům bylo jasné, že bude nová fasáda, ale když se pan architekt zeptal, jak bude barevně pojednaná, byli jsme dost bezradní. Něco nám navrhl, musím říct, že muži byli poměrně odvážnější, než my ženy. Nakonec jsme se na barevném návrhu žluto oranžových tónů všichni shodli.

Pochopitelně na papíře to vypadá jinak, než nakonec v reálu. A tak když po půl roce začal probleskovat nový pohled na fasádu pod lešením a ukázala se výrazná oranžová půdní přístavby, některé z nás to trochu vyděsilo. Byl to naprostý nezvyk. Když se postupně po ukončených veškerých opravách začala nanášet finální barva na fasádu – mezi lešením a zaslepenými okny na všechny vykukla čerstvá, v tu chvíli brutální oranžová barva – a já, která zrovna v tu chvíli nebyla na Hluboké, jsem brala vyděšené telefony sousedů z domu, kteří z té barvy byli trochu – hodně nesví. Takže už vím, jaké to je, když vyvstane nejistota a požadavek změny projektu v polovině cesty. Udělali jsme schůzku – v čele představenstva domovního družstva stojíme tři dámy – pánové říkali, že to nechají na nás. S architektem a stavbyvedoucím jsme se měli domluvit, jak to bude dál. Tendence byla nechat dům raději v jedné barvě. Vždyť ale nevíme, jak pak ve finále bude dům s takovou barvou celkově vypadat? Snažili jsme se s panem architektem Veberem o to, abychom opticky oddělili půdní vestavbu od původního prvorepublikového domu, jako to můžeme vidět na mnohých jiných domech v Praze. Proto jsme kolem oken vestavby nechali odstranit i cihličky kolem oken. Jiná barva vestavby by k oddělení výrazně přispěla a věděli jsme, že cokoli nám pan architekt Veber poradil, tak bylo dobře. Stavbyvedoucí byl z aktuálního barevného

řešení domu také nadšen, rozhodnutí tedy bylo na nás třech ženách. Nakonec jsme se shodly, že velkou roli hrají nezvyk a obava a potvrdily jsme původní barevný návrh.

Dům před rekonstrukcí, archiv Michaela Krausová

Barevnost domu ale nakonec udělala lidem radost. Nejen vám, nájemníkům, ale i kolemjdoucím...

Byla to pro nás taková odměna. Sundávalo se lešení, odkryla okna, zmizely igelity, zkrátka dům se odstrojil a vyloupal a okolo chodili lidé achválili... Iti, kteří nás předtím znejistili radami, ať raději necháme fasádu jednobarevnou. A co bylo nejdůležitější, sousedé z našeho domu byli jednohlasně pro! Je to dobré, je to hezké, moc se nám to líbí. Ona prostě někdy změna zažitého do nečekaného může být šok.

Faktem je, že mi spadl kámen ze srdce, a všechny nás potěšilo, když volal pan starosta a nový kabát domu pochválil. Nejen jako starosta, ale i jako někdo, kdo v domě také sám bydlel. Věřím, že vnímá bývalý chudobinec jinak než náhodný kolemjdoucí a určitě to byla i pro něj pozitivní změna domu.

Dneska už víme, že při náročných opravách a rekonstrukcích se hrouťte několikrát, rozhodování bývá těžké, a proto je třeba vydržet a dát na radu zkušeného architekta. Protože on ví – on má zkušenost – vy ji nemáte. A když se nezaleknete, budete odměněni.

Takže happy end?

Spíš povedený Ježíšek! Chtěla jsem poděkovat všem, kdo se na rekonstrukci podíleli, v domě za velkou podporu Lenky Brašnickové a Věrky Šimové a mnoha dalším lidem, kteří pomohli, aniž by museli!

Nikoho jsme nemusela prosit. Zavolali jsme na PMH a vyřešili, co bylo potřeba. 20. prosince velký kolotoč s klíči, kdy nám firma přivezla dvoje vstupní dveře, usadili je do Vánoc. Hlavní vchodové dveře se neměnily. Pan architekt Veber se vracel z dovolené a s celou rodinou přijel řešit nějaký problém k nám na zahradu,

pak teprve jeli domů. Všichni byli skvělí. Do vánoc bylo všechno, co jsme měli naplánováno, hotovo.

Takže vaše rodina se stala usedlou na Hluboké. Protože takový dům, který se takto wpisuje do duše, by se asi opouštěl jen velmi těžce.

Gery žije na Hluboké o něco déle než já, od chvíle, kdy nastupoval do školy a bydlel v Panoramě. My jsme nechtěli stavět rodinný dům, ani ho kupovat, chtěli jsme mít byt v domě se zahradou, to bylo mé tajné přání. Splnilo se.

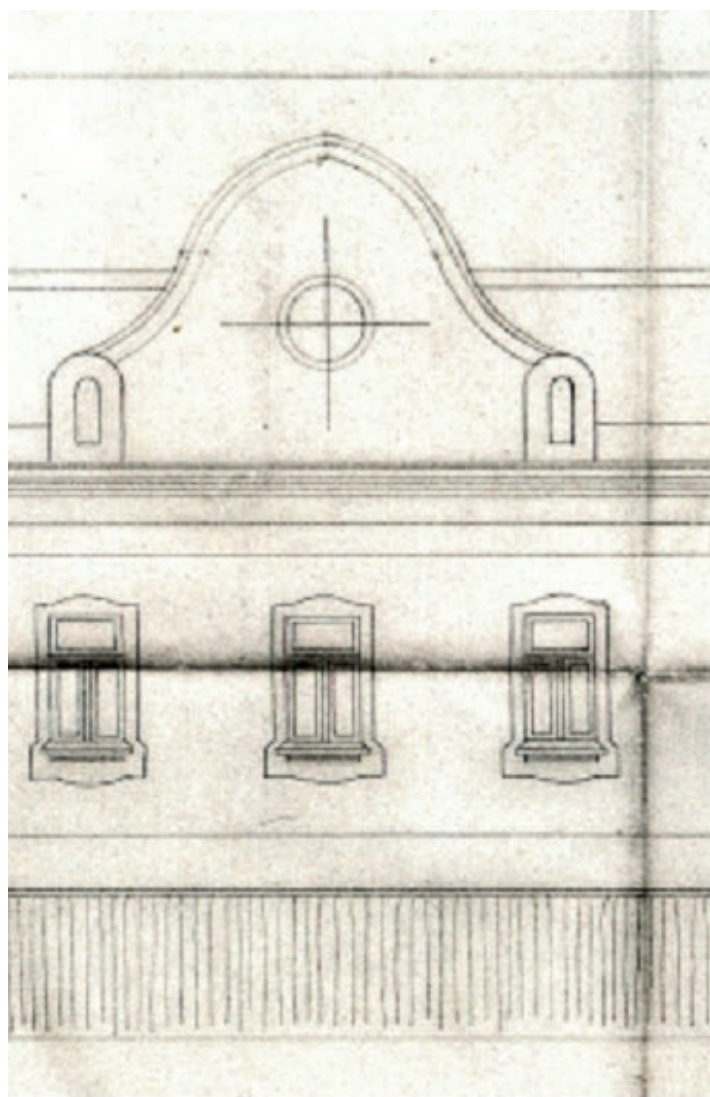
V tomhle domě byla dokonce i márnice, a v jeho zdech se určitě odžívaly pohnuté osudy obyvatel, přesto má ten dům naprosto čistou duši

a krásnou atmosféru. Já se vždycky ráda vracím domů, vkročíš dovnitř, a je to příjemný pocit. Zřejmě je v něm usazeno hodně dobré vůle a energie, která přebila špatné osudy některých nájemníků.

Plánujeme se sousedy ještě udělat úpravu venkovního okolí, předzahrádku a bůhví, jestli nedojde i na zřízení dalších slunečních hodin na Hluboké.

Co dodat... Je příjemné žít tam, kde je nám dobře. A je dobré si uvědomovat, co pro nás „domov“ v tom užším i širším smyslu slova znamená.

Hlubocký chudobinec, jak jej neznáme

Nejen lidé, ale i domy mají své příběhy. Stárnou, mění se, ztrácí svůj účel. Některé domy vnímáme zcela automaticky, jako by na daném místě stály odjakživa. Občas můžete v hovoru zaslechnout, že se někdo baví o někom, kdo bydlí v chudobinci. Starousedlíci možná ví, ale vy můžete zapochybovat, kdeže to vlastně dotýčný bydlí. Kdykoliv projíždíte kolem základní školy směrem k lesnímu závodu, míjíte po levé straně rohovou budovu bývalého chudobince – dnes moderní byty, dříve místo pro nejchudší.

Mezi lety 1849 až 1948 bylo zákonitou povinností každé obce postarat se o lidi v nouzi, kteří měli v daném místě tzv. domovské právo. V tomto období s minimální sociální podporou a poměrně vysokou nezaměstnaností bylo snadné upadnout ze dne na den do chudoby. Již v 90. letech 19. století si hlubočtí radní uvědomovali palčivou potřebu

nového chudobince, kam by byli umístěni nemocní, staří a lidé bez domova. Stávající jediná místnost v domě v Podskalí byla nevyhovující díky malé kapacitě a nehygienickým podmínkám. Nicméně započítí výstavby nového chudobince bránily nedostačující finanční prostředky. Vážnější kroky pro realizaci byly učiněny v roce 1923, kdy bylo určeno vhodné místo pro stavbu, a českobudějovická technická kancelář architekta Jana Vodrážky vypracovala stavební plány. Pro chudobinec byla vybrána rohová parcela na okraji města vedle tehdejších jatek. V přízemní budově zastřešené mansardovou střechou mělo být kromě bytu pro správce dvanáct pokojů o rozměrech 4 x 2, 80 m, do nichž se měly vejít dvě postele, skříň a kufry. Nesměla chybět ani prádelna, již by se užívalo i jako koupelny. Dva sklepy na dříví a uhlí měly být umístěny pod jednou polovinou budovy. Na dvoře měla stát žumpa a dřevník. K realizaci tohoto plánu nedošlo, protože scházelo to nejdůležitější – opět peníze. Impulsem k započítí stavby se v roce 1930 staly 80. narozeniny prezidenta T. G. Masaryka. Sedm let staré plány byly s ohledem na vzrůstající počet případných chovanců chudobince nevyhovující. Radní Karel Slepíčka byl jmenován městským referentem chudinství a pověřen obhlídkou chudobinců v jiných městech, které se měly stát vzorem pro hlubockou stavbu. Inspirací pro vnitřní uspořádání se stala budova chudobince ve Veselí nad Lužnicí, kde bylo v přízemí umístěno deset bytů pro dvě osoby a v podlaží dva byty pro více osob.

Za nedostatečné Karel Slepíčka shledával absenci prádelny s koupelnou, s odůvodněním, že lidé ze sociálně slabších vrstev mají nedostatečné hygienické návyky a praktické umístění prádelny přímo v budově je snáze donutí o sebe pečovat. Navrhoval, aby správce dohlížel na čistotu a pořádek a pomáhal pouze nemocným chovancům, práce schopní měli sami dbát o pořádek a vlastní hygienu.

Stavbou chudobince byla nejprve pověřena hlubocká stavební firma Čermín a Kúsl. Z obavy, aby nebyli radní nařčeni z protekce, bylo dodatečně vypsáno omezené poptávkové řízení, jehož se účastnily i dvě stavební firmy z Českých Budějovic a jedna z Vodňan. „Překvapivě“ zvítězila hlubocká firma, i když její finanční nabídka nebyla nejnižší. Se stavbou bylo započato 14. 6. 1930. Její hladký průběh měla na starosti komise složená ze starosty města Karla Maška, náměstka starosty Josefa Antoše a radních Václava Prunera, Karla Slepíčky a Josefa Zahradníka. Oproti plánům z roku 1923 byla budova dvoupatrová, pokojů pro dvě osoby bylo pouze deset, další dva pokoje měly sloužit jako pokoj infekční pro nemocné chovance a pokoj dezinfekce pro nově příchozí v karanténě. Byt pro správce byl zvětšen (kuchyň, pokoj, spíž a záchod). Stavba byla dokončena 23. 9. 1931 na tehdejší poměry za horentní sumu 224 260 korun.

Po roce 1948, kdy byl zrušen zákon o domovské povinnosti, byla budova adaptována na byty. Přestože již neslouží svému původnímu účelu, zůstává pro mnohé i dnes „Chudobincem“.

Markéta Kasalová (nyní provdaná Slabová)
obr: Architektonický návrh Jana Vodrážky z roku 1923

0 znaku města Hluboká nad Vltavou

Již v roce 1378 je připomínáno pod hradem Fronburgem (Frauenburg – dnes Hluboká) trhové místo „Markt Podhrad“. V roce 1562 je osídlení jednoznačně nazváno městečkem – „zámek neb hrad hluboká s dvorem pod ním poplužním...s městečkem pod hlubokau“. Další zmínky: 1601 – „městečko Pod hlubokau“, 1628 – „městečko Podhradij pod Hlubokau“, 1654 – „Podhradí, městečko“, 1720 – „...Hluboky, neopevněné městečko...“ atd. V roce 1854 je zmíněn „Podhrad městys“ (Profous, Antonín: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny. Díl I. Praha 1947, s. 642n; Kuča, Karel: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. II. díl. H – Kole. Praha 1997, s.78). Sídliště bylo nakonec rozhodnutím císaře Františka Josefa I. ze dne 4. října 1907 povýšeno na město (Elznic, Václav: Nobilitační spisy ve St. Ú. A, v Praze. Listy genealogické a heraldické společnosti v Praze. Číslo 16. Březen 1972. Praha 1972, s. 11-13; Krlín, Jan: Soupis dokumentů týkajících se povyšování obcí na městečka a města z fondů Národního archivu. (1832) 1856-1918. Praha 2007, s. 9). Císařovým privilegiem, vydaným ve Vídni 20. května 1908 bylo povýšení Hluboké na město potvrzeno a zároveň byl městu udělen znak (Státní okresní archiv České Budějovice. Archiv města Hluboká nad Vltavou, inv. č. 7; Županič, Jan – Fiala, Michal - Koblasa, Pavel: Šlechtický archiv c. k. ministerstva vnitra. Erbovní listiny. Praha 2014, s. 645, č. 299, dále jen NA-ŠA-EL). V privilegiu se výslovně uvádí, že je povoleno užívat „starobylého znaku“. Byla tím respektována více jak dvě století trvající místní sfragistická tradice, mající počátek v listině vydané městečku Podhrad dne 1. února 1685 Ferdinandem knížetem ze Schwarzenbergu. Listina potvrzovala a rozšiřovala městečku svobody a zároveň dovolila obci městečka „aby si jednu obecní pečeť vedle formy a míry a s tím erbem, jaký náš hejtman jim navrhne, sobě spravili.“ (Čarek, Jiří: Městské znaky v českých zemích. Praha 1985, s. 138).

Je překvapivé, že pověřený schwarzenberský hejtman nevybral pro obecní pečeť motiv z rodového erbu knížat ze Schwarzenbergu, ale nechal se inspirovat erbem španělského císařského generála Dona Baltazara Marradase y Vique, který Hlubokou koupil od císaře Ferdinanda II. v roce 1622. Po Marradasově smrti v roce 1638 se dědictví ujal jeho synovec Francesco de Salant y Marradas a nakonec toho syn Bartoloměj. Ten v roce 1661 prodal Hlubokou Janu Adolfovi ze Schwarzenbergu (Sedláček, August: Hrad, zámky a tvrze Království českého. Díl VII. Písecko, Praha 1890, s. 147-149). Absenci schwarzenberských erbovních figur v prvních pečetích městečka Podhrad lze snad vysvětlit skutečností, že pro rozdílné vlastnosti a různé funkce není městská pečeť totéž co městský znak. Vznik městské pečeti v roce 1685 byl pro plnohodnotný právní život obce důležitým počínem. Tímto aktem bylo výrazně posíleno fungování obecní samosprávy v záležitostech vnitřních a vnějších. Vrchnost s povolením užívání obecní pečeti zřejmě sledovala právě tyto praktické a užitečné cíle a neměla v úmyslu „a priori“ zavedení městského znaku, který by v dané chvíli plnil spíše postradatelnou reprezentativní funkci. Za tohoto konstatování lze mít výběr figur do pečetního pole nově zřizovaného typáře za méně podstatný. Je vhodné zdůraznit, že Ferdinand kníže ze Schwarzenbergu, byl původcem pečeti obce, ale nikoliv znaku.

Udělování městských znaků bylo možné pouze prostřednictvím panovníka. Jen za předpokladu, že panovník tuto pravomoc přenesl na jím vybranou osobnost, kterou obdařil titulem císařský palatin s právy velké komitivy, mohl být znak udělen uplatněním palatinátního práva. Takovým právem Schwarzenbergové disponovali. Kdyby tedy na historické pečeti šlo o skutečný městský znak udělený městečku Podhrad/Hluboká Schwarzenberg, na základě uplatnění jejich palatinátního práva, nepochybně by v něm schwarzenberské erbovní figury byly

použity, jak to ostatně bylo pro tvorbu městských znaků obecně obvyklé. Stejně tak obvyklé bylo, že pokud nebyl znak městu jednoznačně udělen panovníkem, tak se městské znaky vyvíjely samovolně z obrazů městských pečeti – figury z pečeti byly umístěny do štítů a vše „obarveno“. Uvedená praxe se promítla i do znakových listin, kde popis udělovaného znaku byl vlastně barevným popisem pečeti, a to i přesto, že bylo zřejmé, že kovový typář nemá schopnost barevného otisku. Tak se stalo, že pečeť začala být vnímána jako ekvivalent znaku.

Nejstarší známá pečeť Podhradu je z roku 1685 (s tímto letopočtem je evidována v Eichlerově sbírce v Archivu Národního muzea, která se vytvářela ve 30. letech 19. století). Pečeť o průměru 28 mm, ohraničená věnečkem a pečetní pole vnějším perlovcem a vnitřní linkou. Opis v listě latinsky, majuskulou (začátek na 11 hod.): SIG OPPIDI * PODHRDIENSIS : D(R) • M • (D/R/ je enkláva, písmeno R je vepsané do písmene D tak, že dřík písmene R je totožný s dříkem písmene D; překlad: „Pečeť městečka Podhradu“ (další nejasné, „Decemvir Magistratus“?). Pečetní pole je zvýšeně dělené a nahoře polcené, nahoře vpravo jsou tři vlnité kůly, vlevo kosmo mušle. V dolním damaskovaném poli postava rytíře s mečem (?) v pozdvižené pravici a štítem s heroldským křížem, držéném levou rukou před tělem (Archiv Národního muzea, Eichlerova sbírka, sign. Bud. G/10, panství Hluboká, dále jen ANM-E; Liška, Karel: Sběrka komunálních znaků, pečeti a razítek. III/1. Znaky, pečeti a razítka českých měst a městeček A – CH. Brno 2013, s.166-167, č. 1, dále jen Liška, Sběrka). S ohledem na oválnou pečeť, pravděpodobně z téže doby, lze tuto mít za tzv. pečeť menší.

Nejstarší známá pečeť městečka Podhrad/Hluboká z roku 1685 (kresba Karel Liška).

Další pečeť v této sbírce patří podhradské rychtě. Typář byl pravděpodobně zhotoven také v roce 1685. Pečeť je kruhová, o průměru cca 35 mm, ohraničená věnečkem. Pečetní pole ohraničuje vnější linka a vnitřní perlovec. Opis mezi nimi je majuskulou a česky: PECET • AVRADV RICHTERNIHO MIESTIS PODHRADI • D • M •. Pečetní pole je zvýšeně a nahoru vypouklé dělené. V horní polovina je polcená. Vpravo tři vlnité kůly, vlevo v damaskovaném poli kosmá mušle. V dolním damaskovaném poli rytíř stojící na šikmo položené obdélníkové ploše, vynikající z dolního okraje pole, v pravé pozdvižené ruce drží šikmo nad hlavou zbraň (meč?) a levou rukou drží před sebou oválný štít s tlapatým křížem (ANM-E, sign. Bud. G/10, panství Hluboká; Liška, Sběrka III/1. 2013, s.166-167, č. 2).

Pečeť rychty v Podhradu/Hluboké, pravděpodobně z roku 1685 (kresba Karel Liška).

Do souboru nejstarších známých pečeti používaných v Podhradu patří oválná pečeť, vysoká cca 52 mm a široká cca 40 mm, ohraničená vnějším věnečkem rostoucím zdola nahoru a vnitřní linkou. Pečetní pole ohraničuje linka a perlovec. Opis latinsky majuskulou + SIGILLVM * OPPIDI * PODHRADIENSIS • D • M •. Pečetní pole je zvýšeně nahoru

do oblouku dělené. Horní polovina je polcená, vpravo tři vlnité kúly, vlevo kosmá mušle v damaskovaném poli. V dolním damaskovaném poli rytíř v plátové zbroji s turnajskou přilbou, stojící na volné doleva kosodélníkové podestě s neurčitou zbraní v pravé pozdvížené ruce a s oválným štítem, v němž je tlapatý kříž, před levou polovinou těla (ANM-E, sign. Bud. G/10, panství Hluboká; Liška, Sbírka III/1. 2013, s.166-167, č. 3). Díky existenci pečeti o průměru 28 mm, lze tuto oválnou pečeť považovat za tzv. pečeť větší.

Pečeť Podhradu/Hluboké, pravděpodobně z roku 1685 (kresba Karel Liška).

Karel Liška, významný badatel a publicista české komunální heraldiky a sfragistiky, zaznamenal mimo Eichlerovu sbírku další tři otisky pečeti a razítek používaných v Podhradu a později v Hluboké. Na oválném razítku obecního úřadu v Hluboké, použitým na listině z 5. 4. 1897, je pečetní pole ve shodě s naposledy popisovanou pečeti, která byla razítkem zřetelně předlohou. Opis je česky majuskulou, rozdělený na dvě části „hvězdičkami“. Nahoře vrcholy písmen k vnějšímu okraji pečeti * OBECNÍ ÚŘAD *. Dole vrcholy písmen do středu pečeti jméno obce česky a německy. „HLUBOKÁ – FRAUENBERG“ (Liška, Sbírka III/1. 2013, s. 166 -167, č. 6). Podobně vypadá razítko hlubockého obecního úřadu, užitě na listině z 24. 4. 1908. Odlišnost spočívá pouze v opisu, který v jeho dolní části uvádí pouze jméno HLUBOKÁ (Liška, Sbírka III/1. 2013, s.166 –167, č. 4). Všechny dosud popsání pečeti vyobrazují v pečetním poli figury bez štítu. Při aplikování heraldické teze „bez štítu není znaku“ nelze pečetní obraz v uvedených pečetích hodnotit jako znak, ale pouze jako pečetní znamení.

Pečeť Obecního úřadu Hluboké/Frauenbergu po roce 1850 (kresba Karel Liška).

Je zřejmé, že i v Hluboké nad Vltavou začal obraz na pečeti městečka plnit funkci domnělého městského znaku a po delší době užívání vznikla tradice, která na počátku dvacátého století již byla natolik zakořeněná, že byla nezvratitelná. Obecný pohled uplatňovaný v komunální heraldice nejméně od 18. století, spočíval ve vyhodnocování obrazů pečeti a podob znaků jako vzájemného ekvivalentu. A to na základě nekorektního srovnání vztahu pečeti a erbů v heraldice rodové. Popsaný hodnotící pohled na vztah komunální sfragistiky a heraldiky byl ve své době uplatňován i v heraldické komisi vídeňského ministerstva vnitra tak, že obrazy uplatněné v pečetních polích měst a městeček byly vnímány jako skutečné znaky, či nejméně jako závažné symboly, které je ve znacích nezbytně nutné zopakovat. Ostatně tato mimořádně lichá a odborně neopodstatněná teze, byla ve studiích se vztahem ke komunální heraldice trvale uplatňována ještě v nedávné době. V současnosti lze pozorovat odraz této neplatné teze při tvorbě nových obecních znaků, v nichž navrhovatelé mají nekritickou snahu vytvářet „doslovné“ heraldické přepisy „neheraldických“ obrazů historických obecních pečeti do obecních znaků.

Topograf Jaroslav Schaller v roce 1789 píše o Podhradu v rámci kapitoly o panství „Frauenberg“. Znak městečka však nezmiňuje (Schaller, Jaroslav: Topographie des Königreichs Böhmen. Dreyzehnter Theil. Budweiser Kreis. Prag und Wien 1789, s. 33). Schallerův následovník Johann Gottfried Sommer v roce 1841 píše o znaku, ale bez udání tinktur.

Lze mít za to, že popis se týká především pečeti, nikoliv skutečného znaku. „Das Wappen, welches Fürst Ferdinand zu Schwarzenberg am 1. Febr. 1685 dem Markte verliehen hat, ist ein quergetheiltes Schild. Das untere Feld enthält einen Krieger mit einer zackigen Keule (einem s. g. Morgenstern) in der Rechten und einem Schild in der Linken. Das obere Feld ist durch eine senkrechte Linie in zwei Theile getheilt, und enthält rechts drei geschlängelte Streifen, links ein s. g. Jakobs – oder Pilgermuschel“ („Znak, který kníže Ferdinand ze Schwarzenbergu 1. února 1685 městečku propůjčil, je napříč dělený štít. Dolní pole obsahuje válečníka se zubatým kyjem (tak zvaným „Morgenstern“ – Jitřenka) v pravici a štítem v levici. Horní pole je skrz svislou linii na dva díly rozděleno, a obsahuje vpravo tři kroucí se pruhy, vlevo tak zvanou jakubskou či poutnickou mušli“; Sommer, Johann Gottfried: Das Königreich Böhmen. Neunter Band. Budweiser Kreis. Prag 1841, s. 42).

Barevné vyobrazení „znaku“ městečka Podhrad jako první uvádí kompendium městských znaků v Českém království z roku 1864, sepsaném v německém jazyku Vincenzem Robertem Widimským. Autor se domnívá, že znak, který popisuje „...in goldenem Schilde einen gepanzerten Krieger, der den Morgenstern über seinem Haupte zum Hiebe schwingt, und sich mit dem Ordensschilde – einem rothen Schildschen, worin das silberne Malteserkreuz enthalten – schützt...“ („...ve zlatém štítě obrněný válečník, který palcát nad jeho hlavou k úderu mává, a sebe řádovým štítem – červeným štítkem, v němž je stříbrný maltézský kříž vložen – chrání...“), byl původním „znakem“ městečka Podhradu. Červený štítek s osmihrtým křížem vyhodnotil Widimsky jako znamení rytířského řádu johanitů. To lze mít za správné, ale rytíře dal do souvislosti s Janem z Rožmberka jako „generálním převorem konventu řádu johanitů ve Strakonici“, který údajně na počátku 16. století povýšil Podhrad na městečko a udělil mu znak. V dalším výkladu sděluje, že mezi lety 1628-1661 nový vlastník Podhradu generál Don Baltazar Marradas přikázal znak městečka „obměnit a polepšit“ tak, že „...der Schild quer getheilt und in der unteren goldenen Hälfte der besagte bepanzerte Krieger, die obere Hälfte der Länge nach getheilt, in den hinteren rothen Theil eine silberne Muschel, und in den vorderen silbernen drei rothe wellenförmige Pfähle – das Familienwappen des Don Balthasar von Maradas Grafen von Salent – gesetzt wurden.“ („...štít napříč dělený a v dolní zlaté polovině zmíněný obrněný válečník, horní polovina nazděl dělená, v zadní červeném dílu stříbrná mušle, a v přední stříbrné tři červené vlnité kúly – rodinný erb Dona Baltazara z Marradasu hraběte ze Salentu – umístěn byl“; Widimsky, Vincenz Robert: Städtewappen des österreichischen Kaiserstaates. I. Königreich Böhmen. Wien 1864, No 367 „Podhrad“, s. 97, dále jen Widimsky). Z vyobrazení podhradského znaku v barevné litografické příloze vyplývá, že mušle ve druhém poli se tvarově shoduje s mimořádnou podobou stejné figury v nejstarší známé pečeti Podhradu, která zjevně byla předlohou. To může potvrzovat domněnku, že podstatným zdrojem poznání byla pro Widimského Eichlerova sbírka v tehdejším Vlasteneckém museu Království českého a korespondenční kontakty s představiteli měst byly spíše marginální.

Znak Hluboké nad Vltavou, in: V. R. Widimsky – 1864.

K Widimského komentáři „znaku“ městečka Podhradu lze učinit několik poznámek. Jan z Rožmberka byl představitelem řádu johanitů v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a v rakouských zemích v letech 1510-1532 (Buben, Milan M.: České velkopřevorství řádu maltézských rytířů v dějinách. Praha 2018, s. 40). Nemohl být tím, kdo se zasloužil o povýšení Podhradu na trhové místo, protože tím bylo sídlo již v roce 1378. Stejně tak nebyl

„udělovatelem“ znaku. Víme, že Ferdinand kníže ze Schwarzenbergu pověřil v roce 1685 svého hlubockého hejtmána, aby vytvořil pro potřebu obce Podhrad pečeti. Kdyby Podhrad disponoval pečeti již před tím, tak by vlastník panství nenařizoval svému hejtmánovi, aby ji vytvořil. Ze stejného důvodu nemohl ani Baltazar Marradas pomyslný znak „obměnit a polepšit“ o figury ze svého erbu. Widimsky pravděpodobně vymyslel i samotný „znak“ tak, že dosud pečeti znamení vložil do štítu a vše doplnil heraldickými tinkturami. Horní polovina pečeti městečka Podhrad byla poplatná erbu Baltazara Marradase, který byl čtvrcený a v prvním, opět čtvrceném poli, v 1. a 4. černé čtvrtině byla zlatá mušle a ve 2. a 3. červené čtvrtině tři zlaté vlnité kůly (viz polychromovaný erb Baltazara Marradase na průčelí kostela Panny Marie Vítězné na Malé Straně v Praze; Vlček, Pavel a kol.: Umělecké památky Prahy. Malá Strana. Praha 1999, s. 77; Oltářní obraz Panny Marie Montserratské z kostela Narození Panny Marie ve Vodňanech s postavami donátorů bratrů Marradasů s jejich rodovým erbem). Rytíře v dolní polovině pečeti, můžeme díky kříži na štítu, identifikovat jako příslušníka vojenského a špitálního řádu rytířů sv. Jana Jeruzalémského na Rhodu a na Maltě. Baltazar Marradas byl komturem tohoto řádu a na řadě jeho portrétů je zobrazován s řetězem, na němž je zavěšen klenot řádového osmihrotého kříže. Stříbrným osmihrotým maltézským křížem byl, v souladu s řádovými heraldickými zvyklostmi, podložen štít Marradasova erbu. Můžeme spekulovat o tom, že schwarzenberský hejtmán tuto skutečnost v roce 1685 vyjádřil postavou rytíře v brnění, držící štít s řádovým křížem. Widimského „obarvení“ podhradského „znaku“ nebylo v souladu se skutečnou podobou erbu Marradasů. Widimský první pečeti pole pokryl stříbrem a vlnité kůly jsou červené, druhé pole je červené a mušle stříbrná. Tedy v rozporu s erbem Marradasů. To může svědčit o tom, že skutečnou barevnost tohoto erbu neznal a tinktury pro „znak“ městečka Podhradu si vymyslel.

Jaroslav Kořán v 70. letech 19. století publikoval v časopisu Světozor seriál nazvaný „Znaky měst a míst českých“. Kořán nacházel oporu především v kompendiu Widimského. O znaku Hluboké píše: „Znak pochází nepochybně z dvojí doby. Původně měla Hluboká čili Podhradí v zlatém poli muže obrněného, jenž pravíci máchá palcátem, a v levici drží štít červený, na němž kříž bílý. Za Balthasara de Marradas byl znak rozhojňen tím způsobem, že štít rozpoltěn ve dvě. V dolejší části ponechán svrchupsaný voják ozbrojený v poli zlatém; shorek ale rozštěpen na dvě půle. Do pravé stříbrné položeny tři červené vlnité kůly, znak to Marradasů, do levé červené položena stříbrná lastura“. Text popisu doplňuje černobílá kresba znaku, jehož předlohou byla barevná litografie ve Widimského kompendiu. I textová část je jednoznačně ovlivněna shodnou publikací. Za pozoruhodnou lze mít výzvu redakce Světozoru: „Žádáme přátele naší minulosti co nejsnažněji, aby nám laskavě zasílali [sic!] opravy a dodatky buď k popisu nebo vyobrazení znaků; jmenovitě ale budou nám vítány opisy listin, kterými byly osady na města vysazena a kterými se znak sám propůjčuje.“ (Kořán, Jaroslav: Znaky měst a míst českých. Světozor, Roč. 6/1872, číslo 41, 11. října 1872, s. 490 – text, s. 491 – vyobrazení). Uvedená žádost redakce může snad svědčit o tom, že Widimského kompendium české komunální heraldiky mohlo vyvolávat určité pochybnosti o relevanci jeho obsahu, a proto byly hledány zdroje poznání pramenné povahy. V té době ještě znakové privilegium pro městečko Hluboká neexistovalo. Ale to nijak nezabraňovalo vnímat pečeti obraz jako plnohodnotný znak, ač jím ve skutečnosti nebyl.

Znak Hluboké nad Vltavou, in: časopis Světozor z roku 1872.

Po Světozoru přinesl zprávu o znaku Hluboké jedenáctý díl Ottova slovníku naučného z roku 1897. Sdělení bylo zcela poplatné Widimského výkladu,

který však zde byl zkomolen, jak vyplývá z uvedeného textu: „R. 1685 obdrželo městečko erb, jenž takto se vypisuje: Ve spodním [sic!] zlatém poli obrněný rytíř s pozdvíženým palcátem v pravici a červeným štítem se stříbrným křížem v levici, v hořejším červeném poli čtyři stříbrné kolmé pruhy, v levém pak stříbrná lastura“. Text doprovází vyobrazení v podobě černobílé kresby s naznačením málo přesného šrafování, které má zastupovat heraldické barvy (Ottův slovník naučný. Díl XI. Praha 1897, s. 377, vyobrazení č. 1715; první pole bylo hodnoceno nesmyslně). Již první informace je nepřesná. V roce 1685 obdrželo městečko Hluboká pečeti a nikoliv „erb“. Ten byl udělen císařem až v roce 1908. Ve vyobrazení znaku jsou vlnité pruhy šrafovány vodorovně a z pohledu heraldiky by měly být vnímány jako modré, nešrafované, tedy stříbrná mušle v tečkovaném, čili zlatém poli, porušuje elementární heraldické pravidlo o poměru tinktur. Vidimský i Světozor měly pole s mušlí za červené. Uvedená nepřesná barevnost podle Ottova slovníku naučného se dokonce promítla do představy o barevnosti rodového erbu Marradasů prezentovaném v roce 2006 (Mysliveček, Milan: Velký erbovník. Encyklopedie rodů a erbů v zemích Koruny české. Svazek 2. Praha 2006, s. 23).

Widimského náhled na podobu znaku Hluboké nad Vltavou bez výhrad přijal nejen Jaroslav Kořán ve Světozoru a Ottův slovník naučný, ale i August Sedláček (Sedláček, August: Místopisný slovník historický Království českého. [Praha 1908/1909], s. 222) a také Karel Liška. Původní Liškova evidenční karta s pečeti Hluboké nad Vltavou, uložená v příslušném fondu Archivu Národního muzea, byla doplněna kresbou znaku s druhým červeným polem (ANM, Karel Liška, Sběrka městských znaků a pečeti). Později, když Liška zjistil, že znakové privilegium z roku 1908 obsahuje jinou podobu tohoto pole, tak znak na kartě opravil na správnou barevnost (Liška, Sběrka III/1. 2013, s. 166; existovala dvě paré sbírky, jedno v ANM a druhé v Liškově vlastnictví). Zlaté pole s mušlí nad zlatým dolním polem působí kolizně. Lze spekulovat o tom, že damaskování dolního pole, které bylo vnímáno jako zlaté, bylo vztaženo i na horní levé pole pokryté shodným damaskem. To pravděpodobně vedlo k určení tohoto pole také jako zlatého.

Karel Liška, karta s kresbami pečeti a razítek Hluboké nad Vltavou

Karel Liška, znak Hluboké nad Vltavou na původní kartě v Archivu Národního muzea.

Karel Liška, opravený znak Hluboké nad Vltavou v Liškově „Sběrce...“ z roku 2013.

V roce 1908 byl Hluboké nad Vltavou udělen císařem „starobylý znak“, jak je uvedeno v privilegii. Ten však nebyl „starobylým znakem“, ale vlastně „starobylou pečeti“. Schwarzenbergové v té době nebyli již více jak padesát let vrchností městu Hluboká nad Vltavou (v roce 1850 byla patrimoniální správa nahrazena správou státní). Byli pouze bývalou vrchností a do podoby právě udělovaného městského znaku již nemohli promlouvat zásadním způsobem. Do roku 1850 bylo obvyklé, že žádost o udělení městských znaků byla podávána prostřednictvím vlastníka a v něm město také obvykle mělo přímluvce. Vztah přímluvce a příjemce znaku byl v textu znakového privilegia zpravidla uveden. Žadatelem o udělení městského znaku bylo samotné město Hluboká nad Vltavou.

Razítko Obecního úřadu v Hluboké, použité v dubnu 1908 (kresba – Karel Liška)

Poté, co v roce 1907 bylo městečko Hluboká povýšeno na město, rozhodla se městská samospráva usilovat o udělení znaku císařem. Žádost odeslaná úřední cestou Šlechtickému archivu ministerstva vnitra ve Vídni, byla doplněna kresbou požadovaného znaku a otisky používaných pečeti.

Znak Hluboké nad Vltavou v žádosti o udělení znaku.

Díky zlatému druhému poli se stříbrnou mušlí, byla barevnost žádaného znaku pravděpodobně inspirována Ottovým slovníkem naučným. Lze předpokládat, že v Hluboké nebyla povědomost o Widimského kompendiu. Kreslíř znaku nakreslil kůly v první poli nikoliv vlnité, ale přímé. Pečetěmi byla inspirována i volná podesta pod nohama rytíře obarvená na zeleno. Ve vídeňském Šlechtickém archivu byl návrh znaku posuzován znakovým cenzorem, který provedl některé úpravy, které nakreslil přímo do navrženého znaku. Kůly v prvním poli byly v souladu s pečetěmi opraveny na vlnité. Zelenou podestu pod nohama rytíře nahradilo zelené návrší přes celou patu štítu, v popisu však bylo návrší pojmenováno „přirozeným trávníkem“, čili z pohledu heraldického úzu šlo o zelenou patu. Kyj držení rytířem byl změněn na palcát. Cenzor do rohu listu nakreslil svou představu o podobě palcátu, jako sdělení určené znakovému malíři. Tím byl Friedrich Junginger. Na štít byla přidána stříbrná kvádrovaná hradební koruna s pěti stínkami (Mikule, Stanislav: Komunální heraldika v letech 1848-1918. Magisterská diplomová práce. Slezská universita v Opavě. Opava 2005, s. 68).

Znak Hluboké nad Vltavou v privilegii z 20. 5. 1908 (malba znakový malíř Friedrich Junginger, foto SOkA České Budějovice).

V česky psaném privilegii je znak města Hluboká nad Vltavou popsán takto: „Dopola rozpoltný a pak dělený štít. Hořejší pravé stříbrné pole prostupují tři vlnité červené kůly. V hořejším levém zlatém poli jest přirozená lastura. Na přirozeném trávníku prostupujícím patu spodního rovněž zlatého pole stojí muž v železném brnění se zavřeným hledím, mávaje v pravici železným palcátem nad sebou, v levé ruce pak drží před sebou červený trojhranný štít se stříbrným paprskovým křížem. Na

horním okraji hlavního štítu spočívá zděná koruna stříbrné barvy s pěti viditelnými zuby“ (SOkA České Budějovice, AM Hluboká n. Vlt., inv. č. 7). V popisu uvedené termíny „železná brnění“, „trojhranný štít“, „paprskový kříž“, „zděná koruna...s...zuby“, nelze dnes chápat jako zcela korektní. Heraldika nezná barvu, která se jmenuje „železná“, „trojhranný štít“ je „gotický štít“, „paprskový kříž“ je v soustavě heraldických křížů neznámým termínem, jde o osmihrotý kříž, „stříbrná barva“ je heraldický protimlív, protože stříbro je v systematice heraldických tinctur zařazováno, společně se zlatem, mezi kovy.

Jestliže pečeti používané v Hluboké nad Vltavou nezobrazovaly skutečný městský znak, ale pouze pečetní znamení, pak razítko s uděleným městským znakem bylo používáno Místním národním výborem v Hluboké nad Vltavou v letech 1945-1948 (Liška, Sbíрка III/1. 2013, s.166-167, č. 5).

Razítko Místního národního výboru v Hluboké, používané v letech 1945-1948 (kresba – Karel Liška)

Znakové privilegium pro Hlubokou nad Vltavou natrvalo určilo podobu znaku tohoto města. Přesto se v pozdějších letech setkáme se způsobem jeho kreslení, které udělené podobě znaku neodpovídá. Tak Karel Liška v 70. letech 20. století na příslušné kartě s historickými pečetěmi Hluboké nad Vltavou v Archivu Národního muzea nakreslil znak s červeným druhým polem (později Liškou opravené). V roce 1983 si shodně počínal i Jiří Louda, který druhé pole ve shodě s Widimským obarvil na červenou a nikoliv zlatou. Loudův rytíř není v plátové zbroji, ale v kroužkové, přes níž má bílý varkoč a na hlavě otevřenou přilbu. Tedy v podstatě tak, jak si Louda představoval johanitu z 13. století. Z toho vyplývá, že Louda privilegium neznal (Louda, Jiří – Kopecký, Vladimír: Česká města II. Praha 1983, s. 67).

Znak Hluboké nad Vltavou z roku 1983 (kresba Jiří Louda).

Znak Hluboké nad Vltavou z roku 1985 (kresba Stanislav Valášek).

Poslední „relevantní“ heraldické kompendium českých městských znaků z roku 1985 popisuje znak města Hluboká nad Vltavou takto: „Štít příčně dělený; jeho horní polovina je dále svisle rozpoltněná. Pravé pole této horní poloviny je stříbrné a v něm jsou tři vlnité červené kůly. V levém horním poli zlatém je přirozená lastura (hřebenatka jakubská). V dolním rovněž zlatém poli je u spodu zelený trávník, na kterém stojí muž v železném brnění se zavřeným hledím, mávaje v pravici železným palcátem nad sebou, v levé ruce pak drží před sebou červený trojhranný štít se stříbrným paprskovým křížem. Na horním okraji hlavního štítu spočívá zděná koruna s pěti viditelnými stínkami.“ (Čarek, Jiří: Městské znaky v českých zemích, Praha 1985, s. 138). Jiří Čarek nebyl autorem všech hesel v encyklopedické části publikace. Zpracovatelem hesla o Hluboké nad Vltavou byl zřejmě pracovník českobudějovického okresního archivu, který využil popisu v privilegii a mírně jej stylisticky upravil.

Zastupitelstvo města Hluboká nad Vltavou na zasedání, konaném dne 24. 4. 2006 potvrdilo podobu městské vlajky, vybrané z návrhů vypracovaných autorem tohoto pojednání. Dne 13. 12. 2006 podvýbor pro

heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny PČR podobu vlajky schválil a zároveň stanovil popis historického městského znaku. Vlajka byla městu udělena předsedou Poslanecké sněmovny dne 5. 4. 2007.

Podvýborem pro heraldiku a vexilologii PS PČR (dále jen PPHV) stanovený popis historického městského znaku zní: „Dělený štít. Nahoře stříbrno-zlatě polcený, vpravo tři červené vlnité kúly, vlevo dolů obrácená mušle přirozené barvy. V dolním zlatém poli na zeleném trávníku muž v brnění se zavřeným hledím držící v pravici nad hlavou palcát, vše přirozené barvy, a v levici červený gotický štít se stříbrným tlapatým křížem“.

Udělovací dekret popisuje vlajku takto: „List tvoří sedm vodorovných pruhů, žlutý, pět vlnitých střídavě červených a bílých a zvlněný žlutý, v poměru 5 : 2 : 2 : 2 : 2 : 2 : 5, se třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3“.

I když PPHV v roce 2006 stanovil revidovaný odborný popis znaku města Hluboká nad Vltavou ve výše uvedeném znění, které lze hodnotit jako korektní, nebyl tento popis v roce 2014 využit v publikaci o erbovních listinách ve Šlechtickém archivu Národního muzea. Byl stanoven jiný, mírně modifikovaný popis, který však nelze vnímat jako dokonalejší: „Dělený štít. Nahoře polceno, vpravo jsou ve stříbře tři červené vlnité kúly, vlevo lastura přirozené barvy. Dole ve zlatě stojí na zeleném trávníku muž

v železném brnění se zavřeným hledím, mávající nad sebou železným palcátem v pravici a v levé ruce před sebou držící červený gotický štít se stříbrným tlapatým křížem. Na štítě spočívá stříbrná hradební koruna s pěti stínkami“ (NA-ŠA-EL, 2014, s. 645, č. 299). Z pohledu heraldických terminologických standardů nelze mít obrat „ve stříbře“, „ve zlatě“ za zcela přesný. Jde o převzatý způsob popisování znaků v němčině. I zde je zmíněna neheraldická „železná“ u brnění a palcátu. V PPHV byl použito terminologicky přesné sousloví „vše přirozené barvy“.

Stanislav Kasík

Znak Hluboké nad Vltavou z roku 2006 (kresba Stanislav Kasík).

Vlajka města Hluboké nad Vltavou, udělená v roce 2006 (návrh a kresba Stanislav Kasík).

NABITÉ LÉTO

S HLUBOKOU V POHYBU

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2020

Cestovatelé
Příměstský tábor s poznávacím kráje jižních Čech: vstupné a jízdné v ceně.
od 6 let, kapacita: 12 dětí, cena 2.500 Kč.
Kde? Klub D, vedle infocentra, Hluboká n. Vlt.

Děti na startu
Příměstský tábor plný pohybu a výukou gymnastiky a nářadovou Gymnastiku v Č.B.
od 5 let, kapacita: 20 dětí, cena 2.500 Kč.
Kde? Sokolovna Hluboká n. Vlt.

Tři mušketýři
Tematický příměstský tábor s odborníkem na Francii - Mgr. Eliška Krychová.
od 5 let, kapacita: 20 dětí, cena 2.500 Kč.
Kde? Sokolovna Hluboká n. Vlt.

Karate & gymnastika
Týden plný sportu: karate s mistry ČR (Bc. J. Krych & J. Koudeřka) pro začátečníky i závodní skupiny; gymnastika s lektořkami Gymnastika, paddleboarding s P. Malým a další.
od 5 let, kapacita: 20 dětí, cena 2.500 Kč.

Rybářský týden
Obilný kurz rybaření pro milovníky přírody s Bc. Jakubem Kabátem.
od 6 let, kapacita: 15 dětí, cena 2.500 Kč.
Kde? První den sráz v Sokolovně

Týden s hudbou
Hudební zaměřený příměstský tábor s Kateřinou Malíkovou. Výuka zpěvu, hry na klavír, xylofon a Montessori zvonečky.
od 6 let, kapacita: 10 dětí, cena 2.700 Kč.
Kde? Klub D, vedle infocentra, Hluboká n. Vlt.

PŘEŽITÍ
Dobrodružný příměstský tábor se členy AČR.
od 8 let, kapacita: 12 dětí, cena 2.500 Kč.
Tábor je k dispozici ve dvou termínech:

od 3.8. do 7.8.
od 10.8. do 14.8.

FIGHT CAMP ORLÍK
Letní tábor se zaměřením na karate, vhodný i pro začátečníky.
Podrobnosti na www.fight-club.cz
pro děti od 3 let, včetně noclehu a plné penze 16 nocí

MONTESORI ŠKOLIČKA
zábava pro děti od 2,5 do 6 let; pracovní dny 7.00-17.00 h.
Kde? Pražská 676, Hluboká nad Vltavou
Cena: 2.500 Kč/golem nebo 500 Kč/den.

REZERVACE & PODROBNOSTI:
hlubokavpohybu@gmail.com
+420 777 147 740 / 773 638 307

PANORAMA

KULTURNÍ CENTRUM

UVÁDÍ
PŘEDSTAVENÍ DIVADLA D5

ČTYRLÍSTEK a TALISMAN MOCI

SOBOTA 18.4.2020 od 10:00 a 14:00

Předprodej a rezervace vstupenek na
www.kcpanorama.cz nebo 608 958 565

Vstupné: 150,- Kč
(Dítě do tří let na klíně rodiče zdarma.)

Předmětové soutěže

Dne 22. ledna 2020 se konalo v Českých Budějovicích okresní kolo olympiády z českého jazyka. Základní školu v Hluboké nad Vltavou reprezentovaly žákyně Niké Janochová z 8. A a Johana Rausová ze třídy 8. B.

Dne 4. února 2020 se konalo v Českých Budějovicích okresní kolo olympiády z německého jazyka. Za Základní školu Hluboká nad Vltavou se zúčastnily žákyně Anna Marie Janská z 9. A třídy a Barbora Síglová ze třídy 9. B. Soutěžily v kategorii II A. Z dvaceti účastníků se Barbora Síglová umístila na 4. místě a Anna Marie Janská obsadila 10. místo. Oběma žákyním blahopřejeme ke skvělému výsledku a udělujeme pochvalu za vzornou reprezentaci školy.

V pondělí 3. 2. 2020 se osm dívek ze sedmých tříd zúčastnilo okresního kola soutěže ve volejbale. Turnaj se konal na ZŠ Oskara Nedbala, mezi soupeři byla samá volejbalově zkušená družstva. Po velkém boji si naše děvčata odvezla bronzové medaile. Náš tým tvořily – Nováková Linda, Nováková Veronika, Bušková Tereza, Rysová Ema, Chadimová Natálie, Kovářová Michaela, Plchová Nikola a Kubašková Dominika. Všem zúčastněným moc děkuji za bojovnost, týmového ducha, snahu a sportovní výkon.

Pythagoriáda patří mezi oblíbené matematické soutěže. Je určena všem žákům 5., 6., 7. a 8. ročníků základních škol a jim odpovídajících ročníků víceletých gymnázií, kteří mají zájem o matematiku. Příklady vychází z učiva matematiky a rozvíjí prostorovou představivost či logické uvažování. Úspěšnými řešiteli školního kola se stali Michaela Mrzenová (5. A), Jaroslav Hanuš (5. B), Johana Rausová (8. B) a Jan Hošek (8. A) a zajistili si tak postup do okresního kola.

Letošní ročník chemické olympiády je zaměřený na soli. Slovo sůl má pro chemika daleko širší význam – kromě té kuchyňské k solím patří i různé přísady do potravin, dezinfekce, léčiva, hnojiva, stavební materiály, čistící prostředky, látky používané při výrobě skla a výbušnin, nerosty a horniny. S tématem se účastníci seznámili v teoretické (studijní) části v domácím prostředí. V praktické (laboratorní) části žáci prováděli plamenové zkoušky kationtů, při nichž sledovali zabarvení plamene charakteristické pro jednotlivé kationty. Dále zkoumali vzájemné reakce solí – pozorovali tvorbu sraženin, vznik zákalu a změnu barvy, případně únik plynu. Nabyté znalosti a zkušenosti prověřil test školního kola, který proběhl dne 4. 2. 2020. Na prvním místě se umístila Karolína Kundrátová (8. B), v těsném závěsu za ní Vanessa Matoušová (8. B).

M. Horníková, L. Dvořáková, I. Rausová, I. Jandová

Krajské kolo Přeboru škol v šachu 2020

Ve středu 19. 2. 2020 se žáci naší školy zúčastnili šachového turnaje v Kulturním domě Slávie v Českých Budějovicích. Turnaj pořádal Šachový klub QCC České Budějovice, z.s. z pověření a podpory JČŠS. My jsme se přihlásili do kategorie A, což jsou žáci 1. – 5. tříd. Naši školu reprezentovala dvě družstva ve složení: A – Jan Bedlivý, Mark Swegenyi Shivairo, Jiří Trnka, David Houska. B – Nicolas Kovacs, Vojtěch Mach, Radek Radovesnický, Martin Dezort, Vilém Vaněček. Děti doprovázela Milena Thalerová a Rudolf Černý, který vede šachový kroužek. V konkurenci

20 škol se umístilo družstvo A na 10. místě a družstvo B na 19. místě. Dětem se celodenní turnaj líbil, byly šikovné a zaslouží si pochvalu, zejména vzhledem ke skutečnosti, že turnaj byl pro ně premiérou. Šachy rozvíjí u dětí celou řadu vlastností, především schopnost soustředit se, hledání a posuzování různých možností, kreativitu či abstraktní myšlení. Při hře se dítě naučí schopnosti rozhodnout se a nést za své rozhodnutí zodpovědnost. Je tedy pozitivní, že děti mají o tuto královskou hru zájem.

M. Thalerová

Retro výpočetní technika

Fot: archiv školy

Studenti maturitního ročníku oboru IT zahájili prázdniny studijně. Několik z nich navštívilo Světodějovo muzeum výpočetní techniky, kde

se seznámili s její historií od samého začátku. Vyslechli jsme si vyprávění o obřím halovém počítači v JZD nedaleko Vodňan, který počítal mzdy místních zaměstnanců. Takový počítač byl velmi hlasitý, vedly do něho obrovské dráty a byl obsluhován mnoha spínači a instrukce dostával na dřevěných štítcích.

První programátoři se prý svému řemeslu učili z nám dobře známého časopisu ABC a nové nápady si sdělovali radiově po vlnách, či poštou. Když doba pokročila, prvními počítači u nás byli tzv. gumáci (ZX Spectrum) a později i počítače Didaktik Gama. Již nefunkční Spektrum jsme si prohlédli zevnitř a na Didaktiku někteří z nás programovali. Nejprve hru Uhodni číslo, Fibonacciho posloupnost a poté nám počítač namaloval Mandelbrotovu množinu. Bylo to zajímavé, protože jsme počítač obsluhovali pouze klávesnicí a programy nahrávali ze starých MC kazet. Kromě prvních počítačů jsme si prohlédli i nějaké to příslušenství. Třeba myš podomácky vyrobenou z pingpongového míčku nebo joystick.

*Kryštof Plachta, Střední odborná škola elektrotechnická,
Centrum odborné přípravy*

Kulturní program Panorama

BŘEZEN

1917

Držitel Oscara® Sam Mendes, režisér bondovek Skyfall, Spectre a filmu Americká krása, natočil jedinečný epický příběh z první světové války.

CHLAP NA STŘÍDAČKU

Patnáct let vdaná Zuzana jednoho dne zjistí, že má její manžel Jiří delší dobu poměr s jinou ženou. Zuzana neváhá, rozhodne se svou sokyni Lenku navštívit a učinit jí tak trochu netradiční návrh. Její plán je přímo skandální.

JUDY

Renée Zellweger (Deník Bridget Jonesové) se svým strhujícím hereckým výkonem doslova převtělila v jednu z nejslavnějších žen stříbrného plátna. V životopisném romantickém dramatu Judy ji bravurně sekundují Rufus Sewell (Iluzionista), Michael Gambon (sága Harry Potter) či Finn Wittrock.

3BOBULE

Po mnoha sklzních... Honza (Kryštof Hádek) a Klára (Tereza Ramba) se stali rodiči dvojčat a majiteli vinařství. Všechny starosti je však odcizily a momentálně žijí odděleně. Toto je příběh renesance jejich lásky v překrásné krajině jižní Moravy.

NEVIDITELNÝ

„Už mě nikdy neuvidíš. A bude tě to bolet.“ Zlověstný vzkaz bývalého milence by se dal interpretovat různě. Jenže ten pravý význam je děsivý a nepředstavitelný.

EMMA

Adaptace nesmrtelné romantické klasiky Jane Austenové o dívce, která si tak dlouho zahrávala s city jiných lidí, až sama onemocněla citem nejzákladnějším, tedy láskou. Emma Woodhouseová (Anya Taylor-Joy) je hezká, chytrá, bohatá a na svou dobu notně emancipovaná.

Dětská představení

LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ II

Proč se Elsa narodila s kouzelnou mocí? Odpověď ji svůdně volá a zároveň hrozí, že zničí její ledové království. Společně s Annou, Kristoffem, Olafem a Svenem se královna Elsa vydává na nebezpečnou a pozoruhodnou cestu.

FRČÍME

Snímek Frčíme nás zavede do světa fantazie, ve kterém se představí dva elfští teenageři, kteří se vydají na pozoruhodnou výpravu, aby zjistili, zda ve světě zůstalo aspoň kousek toho magického.

ZAPOMENUTÝ PRINC

Režisér oscarového snímku The Artist Michel Hazanavicius obsadil okouzujícího Omara Sy (Nedotknutelní, I dva jsou rodina) do dalších z nezapomenutelných rolí. Tentokrát ho čekají neobyčejná dobrodružství kouzelného dětského světa.

PRINCEZNA ZAKLETÁ V ČASE

Princeznu Ellenu od narození provází příslib mocné kletby, kterou na ni uvrhla čarodějnice Muriel. Kletba se má naplnit v den Elleniných dvacátých narozenin, jakmile zapadne slunce.

ANDÍLCI ZA ŠKOLOU

Deváťáčka Nikola se spolu se svojí mladší sestrou Anetou a jejich otcem stěhují do nového města. S tím souvisí změna školy a hledání si nových kamarádů. Nikola nastupuje do deváté třídy, do pro ni nepřátelského prostředí, kde si musí vydobýt svoje místo.

Komorní scéna

POSLEDNÍ DOUTNÍK - Divadlo Píkl

Poslední doutník má pikantní příběh: nejenže dotvrzuje známé rčení, že "láska kvete v každém věku", ale současně demonstruje, že erotika není jen výsadou mládí.

JE TO NA BEDNU - Divadelní spolek Křížžáci

Zabedněná fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly. Volně podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové. Nastudováno k 30. výročí Sametové revoluce.

ŠPICBERKY - cestopis

Večerem provází bratři Řeháčkovi.

St 4.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

GBR • 2019 • 119 min •

2D ČT 15 PREMIÉRA

Čt 5.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

CZE • 2020 • 90 min •

2D ČD 12 HRAJEME

St 11.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

GBR • 2019 • 118 min •

2D ČT 12 PREMIÉRA

Čt 12.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

St 25.3.2020 od 19:00

CZE • 2019 • 103 min •

2D ČD MP PREMIÉRA

Čt 19.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

USA • 2020 • 124 min •

2D ČT 15 PREMIÉRA

Čt 26.3.2020 od 19:00 150.00 Kč

GBR • 2020 • 132 min •

2D ČT MP PREMIÉRA

Ne 1.3.2020 od 17:00 130.00 Kč

USA • 2019 • 103 min •

2D ČD MP HRAJEME

Ne 8.3.2020 od 17:00 130.00 Kč

USA • 2020 • 112 min •

2D ČD MP PREMIÉRA

Ne 15.3.2020 od 17:00 130.00 Kč

FRA • 2020 • 102 min •

2D ČD MP PREMIÉRA

Ne 22.3.2020 od 17:00 130.00 Kč

CZE • 2019 • 100 min •

2D ČD MP PREMIÉRA

Ne 29.3.2020 od 17:00 130.00 Kč

CZE • 2020 • 98 min •

2D ČD MP PREMIÉRA

Pá 6.3.2020 od 19:00 200.00 Kč

So 7.3.2020 od 19:00

Pá 20.3.2020 od 19:00

So 21.3.2020 od 19:00

•• 100 min •

Pá 13.3.2020 od 19:00 100.00 Kč

So 14.3.2020 od 19:00

Pá 27.3.2020 od 19:00

So 28.3.2020 od 19:00

•• 60 min •

St 18.3.2020 od 17:00 0.00 Kč

•• 100 min •

Velikonoční Řetěz naděje 2020

... zapište si do diářů letošní termín velké akce Velikonoce na Hluboké 2020 a sejdem se spolu při sportu, zábavě či jen na procházce. Uvidíme se v neděli 12. dubna i s Vámi?

ŘETĚZ NADĚJE je projekt, který propojí různé drobné charitativní aktivity v silný řetěz. V období Velikonoc 2020 se ŘETĚZ NADĚJE bude snažit získat finanční prostředky pro odchyťovou službu a útulek pro opuštěná zvířata ANIMAL RESCUE CB. Společnost provádí potřebnou veřejnou službu, ročně její péčí projde více než 300 zvířat. Svou službu provádí i na území našeho města a už mnohokrát zasáhla ve prospěch nešťastných osudů zvířat, za jejichž problémy – bohužel – v mnoha případech nesou odpovědnost lidé.

ANIMAL RESCUE CB slouží pro dočasné umístění zvířat závislých na péči člověka:

- která jsou toulavá či opuštěná
- která byla úředně odebrána majiteli
- která propadla do vlastnictví státu
- jejichž majitel o ně nemůže ze závažných důvodů pečovat

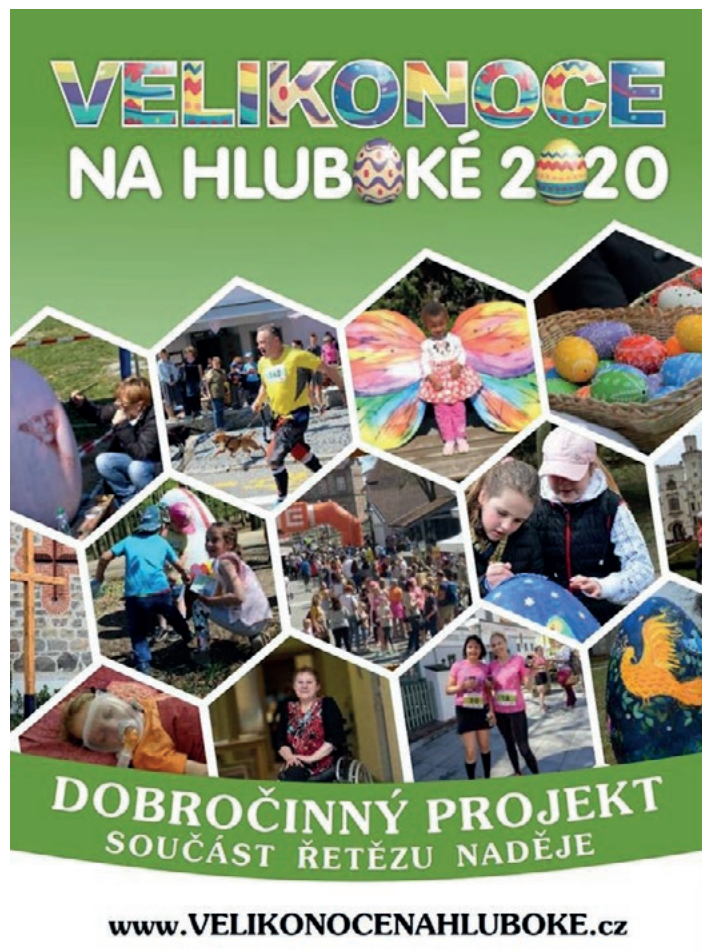
Zvířata do útulku jsou umisťována na žádost jednotlivých obcí, nebo policie a v součinnosti s nimi, orgánů ochrany zvířat, České republiky zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve výjimečných případech na žádost a na náklady chovatele.

Provoz útulku a odchyťové služby je zajištěn 24 hodin denně.

ŘETĚZ NADĚJE hledá své další články, kterým se můžete stát i vy! Možností je přímý finanční dar spolku Hope 4 You z.s., či zajištění vlastního projektu nebo sbírky na podporu Řetězu naděje. Za jakoukoliv vaši vlastní iniciativu budeme velmi vděční.

V příštím čísle Vám přineseme rozhovor s panem Vladimírem Kösslem, který odchyťovou službu a útulek Animal Rescue provozuje od roku 2007.

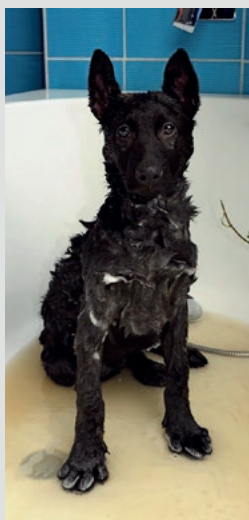
A dozvíte se víc třeba o případu níže, i dalších tématech, které s jeho službou zvířatům v nouzi souvisí.

Opuštěná rodinka

19. 2. 2020 jsme vyjžděli na žádost MP Hluboká nad Vltavou k nálezů štěňat kříženců německého ovčáka. Jedná se o šest prcků ve věku cca 2 měsíce, čtyři fenky a dva pejsky. Štěňata byla nalezena na osamělém místě, v lesní oplocence, u silnice vedoucí z Vondrova do Zlivi. Jsou špinavá, začervená, bez označení – prozatím nejsou k dispozici, k odběru budou po karanténě, označení a vakcinaci. Pokud by je někdo poznával, budeme rádi za každou informaci vedoucí k původnímu majiteli.

25. 2. 2020 Štěňatům končí karanténa, jsou odčervena, vakcinována a označena mikročipy. Pokud nevzniknou nějaké komplikace, budou připravena na víkend odjíždět do nových domovů. Jinak se mají čile k světu, jsou mezi nimi darebáci i poseroutkové, ale všechna štěňata jsou šikovná a nebude problém je vše postupně naučit... Tel.: +420 777 214 680 (8:00 až 20:00), e-mail: info@animal-rescue.cz

Proč byste měli jít do divadla?

Protože to letošní vás trochu rozruší. Trochu do vás strčí a trochu vás potrápí. Popřemýšlíte o něm... A to je při setkání s uměním (literárním, výtvarným, divadelním...) vždycky dobré.

Milovníkům ochotnického divadla, zvláště těm s letopočtem narození v hloubce minulého století... totiž těm, kteří si ještě pamatují povinnou výuku ruského jazyka a ovzduší budování socialistického státu... tak těm při sledování letošního divadelního představení Křížžáků trochu zatrne. A možná jim i naskočí husí kůže. Tak trochu deja vu. Trochu je to vrátí do tehdejších časů a tehdejších pocitů. Brrr.

Trochu absurdní, trochu strašidelné a dobře zahrané. Dobře vybraní herci, kteří do svých postav skvěle zapadají.

A tak mě potěšilo zjištění, že naši divadelníci se odvážili popojít o krůček dál, a zakousli se do „art“ divadla – to představení je netradiční a neformální, přesto zahrané civilně a s vtipem, který rozesměje. Jenže... pod povrchem to tak veselé opravdu není. Postavy malých lidiček z velké Rusi a jejich utrápené osudy tak nevtíravě připomenou další osudy z knížek velikanů ruské literatury.

Takže ano, díky za příjemně strávený večer. I když jsem po něm měla fakt chuť na pořádného panáka vodky... (Opravdu jsem netušila, Hanko Hanušová, že umíš vodku pít tak profesionálně!)

Jděte se podívat, potěšíte se.

Čeká vás zabeďená fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly.

Volně podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové. Nastudováno k 30. výročí Sametové revoluce.

Režie: Zdeněk Dušek

Dramaturgie: Jaroslava Červenková

Scénografické řešení a dramaturgie: Jiří Untermüller

Hrají: Vít Macháček nebo Michal Valenta, Magdalena Svobodová, Michaela Prchalová, Eliška Váchová, Karolína Rysová, Lucie Jozová, Gabriela Dušková, Jan Prchal, Josef Jirátko, Miroslav Čeněk nebo Zdeněk Dušek, Daniel Valenta a Dominik Benýšek (... a ještě jeden herec nebo herečka, který má zatím pár centimetrů a na jevišti není zatím vůbec vidět :-)

Další reprízy:

13., 14., 27. března
28. března - DERNIÉRA

Představení vždy od 19 hodin v KC Panorama. Vstupenky zakoupíte v KC Panorama a dvě poslední řady také na www.cbsystem.cz.

Český rybářský svaz, z.s., MO Hluboká nad Vltavou, p.s

Mánesova 829, Hluboká nad Vltavou

Pískovna Hluboká nad Vltavou

Limitovaná velikonoční nabídka

Tři dny rybolovu za příjemných 500,-Kč!

Prodej povolenek v kanceláři MO

každou středu od 16.30 do 18.30.

Bohatě zarybněný revír
(kapr, štika, candát, sumec, amur, bílá ryba...)

Přijďte si užít Velikonoce na Pískovnu.

„Dábel“ baron Trenck a jeho panduři

Divoký řev a střelba z pušek vyděsily v časném podzimním ránu obyvatele naplň spálených domků hlubockého Podhradí. Tisíc jízdních i pěších pandurů z rakouské armády útočilo ze všech stran na místní zámek, obsazený nepřátelským pruským vojskem. Jen pohled na valící se divoké pandury v červených kabátech, s noži v zubech, a blesky zakřivených šavlí nad nimi, ochromily bojovnost Prusáků. Vrata zámku se rozbořila výbuchem bomby, panduři ovládli zámek. Posádka se vzdala, nastalo loupění, plukovník baron Trenck na koni, s bičem v ruce, dělal pořádek.

Aby těch vítězství neměl málo, ještě téhož podzimu jeho divocí panduři dobyli na Prusech blízký Týn nad Vltavou, potom obklíčili České Budějovice, které, ze strachu, otevřely brány samy, bez boje! Tak bojoval plukovník Trenck!

Zavedl jsem Vás, milí čtenáři, do jedné z mnoha válečných střetnutí dlouholetých válek o „habsburské dědictví“ Marie Terezie, v letech 1740-1748. Snad vás zaujme dramatický život tehdy slavného válečníka, barona Františka Trencka /1710-1749/. Původem z vojenského rodu Východních Prus, dostal do vínku tvrdost, rázné, často prchlivé jednání, ale i věrnost panovníkům. Po studiu u jezuitů se vrhl do válečné vřavy.

Bojuje v ruské armádě, ale po prchlivé inzultaci generála, byl odsouzen k smrti! Milost mu dala ruská carevna Alžběta, jeho vzdálená příbuzná.

Trenck odešel k rakouské císařovně Marii Terezii a nabídl jí své služby. Za své peníze naverbuje pluk schopných dobrovolníků a bude za ni bojovat. Císařovna v těžké finanční i válečné situaci jeho návrh radostně přijala. Diváci, sledující televizní seriál o Marii Terezii, viděli barona Trencka ve dvou scénách, jeho milostivé přijetí u panovnice.

Můžeme se ve stručnosti podívat na další osudy tohoto úspěšného válečníka. Do svého pandurského pluku naverboval mnoho bývalých trestanců a vyhnanců, lidí „schopných všeho“. Plukovník Trenck z nich tvrdě vycvičil vojáky, kteří za ním šli do bojů, třeba na smrt!

Vedle zmíněných vítězství v jihočesku, bojoval jeho pluk úspěšně v dalších bitvách. Trenck zavedl jiný způsob boje – ne v liniích řadové armády, ale náhlými, prudkými přepady zadních oddílů nepřítele a jeho ležení.

Ano, tušíte správně, přátelé, šlo především o kořist! Kvůli tomu si rakouští generálové na Trencka často stěžovali u císařovny – marně. Ta nad oblíbeným plukovníkem držela ruku.

Až přišla v roce 1745, blíže Trutnova, bitva rakouských vojsk s pruskou armádou, vedenou králem Fridrichem II. Z mnoha důvodů byli Rakušané poraženi. Vídeňská vojenská rada si za „oběť“ neúspěchu vybrala pluk barona Trencka. Místo podpory rakouské armády se prý věnoval útoku na ležení pruského krále, které zcela vyplnil!

Konečně se rakouští generálové mohli obávanému Trenckovi pomstít!

Válečný soud jej odsoudil k smrti. Císařovna ale trest změnila v plukovníkovo doživotní vězení v brněnské pevnosti Špilberk.

Již nemocného barona Trnecka tam eskortovali v srpnu roku 1748. Císařovna cítila vůči plukovníkovi vřelý svědomí, proto nařídila různé úlevy – měl svého sluhu, jídlo i pití mu donášeli z hostince, mohl besedovat s velitelem i důstojníky pevnosti.

Trenckovo zdraví se valem zhoršovalo. Mohl požádat o milost – odmítl! Blížil se konec – po zpravě Trenck v závěti rozdal svůj majetek přátelům, včetně mnichům kapucínům v brněnském klášteře. Právě zde, po své smrti 4. října /na svůj svátek Františka/ našel v podzemní kobce bouřlivý plukovník svůj věčný klid.

František Kvapil

poté představil rekonstrukci tváře slavného vojenského velitele ve 3D.

Baron Trenck byl ctižádostivý muž, nesmlouvavý voják, bohatý a rebel. Navěky odpočívá v hrobce Kapucínského kláštera v Brně. Byl jednou z nejzajímavějších osobností v habsburské monarchii 18. století. V čem spočívalo jeho kouzlo? Jak velké bylo jeho charisma, že se stal oblíbencem samotné císařovny Marie Terezie?

Na některé otázky je možné částečně odpovědět, pokud pohlédneme do jeho tváře. A díky moderním technologiím je to možné i dnes. Smrti poznamenaný obličej mumie Franze Trencka totiž ukrývá svoji původní podobu, kterou je možné zrekonstruovat.

Foto: Muzeum města Brna

Fantastické detaily

Jaké byly rysy a charakter obličeje barona Trencka? Na základě kostí lebky a dochovaných mumifikovaných měkkých tkání můžeme podat základní charakteristiku. „Měl robustní široký obličej, mírně ustupující čelo, zalomený přechod čela a nosu, výrazné nadočnicové oblouky a dominantní, široký „orlí“ nos. Rozhodně tedy nepředstavoval dnešní ideál krásy. Jeho obličej byl navíc asymetrický,“ říká Petra Urbanová z Laboratoře morfologie a forenzní antropologie MU.

V průběhu života trpěl nemocí závažného aparátu zubů, v pravé horní čelisti jsou současně zřetelné stopy po intenzivním zánětu a jeden zub chybí. Jídlo dlouhodobě kousal na levé straně, což mělo za následek vznik nesouměrnosti celého obličeje. Byl pravidelný kuřák keramické dýmky, která mu doslova ohoblovala první horní levý řezák.

Zčernalý obličej

Dle historických zpráv měl obličej poznamenaný nepravým ,tetováním. „V kůži mu zůstaly zbytky černého prachu, když přímo před ním explodovala zásoba střelecké výbušniny. Černý prach se přes veškeré úsilí a použití řady moderních metod nepodařilo na částečně zachovalé obličejové tkáni barona Trencka vystopovat. Na základě analogií poúrazových stavů dnešních členů klubů vojenské historie však byla zrekonstruována možná podoba výrazných stop jeho „zčernalého obličeje,“ vysvětluje Petr Vachůt z Muzea města Brna.

V době své smrti ve věku 38 let nebyl Trenck žádným holobrádkem ani netrpěl plešatostí. Na mumii byly moderními zobrazovacími metodami objeveny zbytky vlasů i vousů. Vlastní účes a úpravu kníru nelze z mumifikovaných ostatků samozřejmě vyčíst, nicméně důkladnou rešerší historických pramenů byla zvolena věrohodná podoba jeho vlasového porostu i vousu. I když byl pohřben v kutné člena kapucínského řádu, vědci se pokusili o rekonstrukci oděvu, ve kterém v roce 1748 mohl přijet na místo svého posledního pobytu na brněnském Špilberku.

zdroj: www.reflex.cz, 1. července 2018

Čeští vědci vytvořili 3D rekonstrukci obličeje barona Trencka, oblíbence Marie Terezie.

Jak vypadal jeden z nejslavnějších špilberských vězňů, velitel pandurů František baron Trenck? To odhalil projekt Masarykovy univerzity a Muzea města Brna, který zkoumal baronovu mumii. Tým vědců Trenckovu mumii scanoval na radiologickém pracovišti Fakultní nemocnice Brno,

160 let od narození Jana Evangelisty Chadta (Ševětínského) – významného lesníka a zakladatele mapování památných stromů

Ve středu 26. února uplynulo 160 let od narození významné osobnosti českého lesnictví, zakladatele tradice památných stromů, pedagoga a spisovatele Jana Evangelisty Chadta (Ševětínského). Za svého života vydal více jak 40 svazků odborné lesnické literatury, vděčíme mu za zachování odborného názvosloví i založení tradice mapování památných stromů.

Klasik české lesnické a myslivecké literatury, z jehož díla čerpají další generace, sepsal zásadní práce o historii těchto oborů. Kromě vlastní lesnické činnosti v krajině je autorem mimořádného počtu odborných publikací (více než 40), doložených historickými prameny a zdroji. Zachránil tak pro dnešní dobu mimo jiné mnoho českých odborných výrazů lesnického a mysliveckého názvosloví. Věnoval se také mapování památných stromů na našem území. Svůj profesní život završil pedagogickou prací, stal se přednášejícím docentem lesnického inženýrství Českého vysokého učení technického v Praze. „Chadtova literární práce je pro nás lesníky inspirativní stále. Pominu-li významný přínos pro zachování historických výrazů v lesnictví a myslivosti, pak mne nepřestává fascinovat množství sepsaných památných stromů, které i když již nerostou, jsou takto navždy encyklopedicky zaznamenány. Při tvorbě naší poslední výstavy na zámku Ohrada nazvané Lýkožrout smrkový – pohroma lesa, jsme citovali z jeho spisu Pohromy živelní z roku 1913, který obsahuje odborný popis historických lesních kalamit a jejich zpracování,“ říká Václav Kinský, kurátor podsbírky Lesnictví Národního zemědělského muzea.

Jan Evangelista Chadt se narodil 26. února 1860 na Kubově Huti pod Boubínem v lesnické rodině schwarzenberského revírníka. Školní docházku do obecné školy zahájil v Ševětíně u Hluboké nad Vltavou a dokončil v Albrechticích nad Vltavou, kde jeho otec působil na polesí Údraž. V roce 1872 zahájil studium vyšší reálky v Písku, kterou úspěšně absolvoval v roce 1879. Během studia projevoval zájem o přírodní vědy a po absolvování reálky se sám dále soukromě vzdělával, lesnickou a mysliveckou praxi vykonával u svého otce.

V roce 1881 úspěšně složil nižší státní lesnickou zkoušku, a mohl tak být přijat do služeb schwarzenberského vimperského panství jako adjunkt na polesí Zatoň (Zátuňka – Schatava). Záhy byl přeložen do Kamýku na lososickém panství, kde působil jako příručí lesního úřadu sedm let. Na vlastní žádost přešel 1. února 1889 na hájenku Březník (Pürstling) na panství Dlouhá Ves, odkud je po opravdu krátkém působení povolán do ústřední schwarzenberské účtárny v Třeboni. V roce 1892 byl opět přeložen k vimperskému lesnímu úřadu a po pěti letech je od 1. října 1897 jmenován správcem polesí Rokytka (Weitfäller). V roce 1898 složil vyšší státní zkoušku pro samostatné hospodáře lesní a téhož roku se oženil s Viktorií Schützovou (Šicovou) z vimperské německé rodiny, která se stala jeho oporou v profesním i osobním životě.

Během svého působení na správě šumavského polesí se setkává se zbytky velké kalamity z října 1860 a také zanedbanými lesními kulturami. Pouští se tedy do důležitých probírek, zalesňuje rozsáhlé holiny, vylepšuje staré výsadby a zajišťuje novou sadbu ve školkách. Příkladně vykonává svou lesnickou práci.

Svůj autorský debut si již jako osmnáctiletý odbývá v časopise Vesmír v roce 1875. Od té doby přispěl do různých tiskovin zhruba pěti sty odbornými statěmi a články. Těžiště jeho spisovatelské práce však spočívá ve vydávání knižních titulů – odborných encyklopedií a publikací, které v té době většinou nenachází svého nakladatele. Musel je tedy vydávat vlastním nákladem a vlastními silami také šířit a prodávat. Kromě monumentálních

děl Dějiny lesů v Čechách (1895), Dějiny lovu a lovectví v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (1909) a Staré památné stromy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (1914) je dnes velmi ceněn jeho raný spis Průvodce do pralesa a na Boubín z roku 1883.

Byl aktivním členem Sokola, Ústřední Jednoty československého lesnictva a Československé akademie zemědělské. Jako vážený člen Matice lesnické přispíval často do časopisů Lesnická práce a Československý háj. Po své smrti odkázal do archivu Matice lesnické více než 300 odborných publikací a tisků ze své vyhlášené odborné bibliotéky.

V roce 1902 se s rodinou přesouvá z rodné Šumavy na polesí Obora u Vinařic (lesnický okres Domoušice) na Lounsku, kde působí již jako vrchní správce. Zde zakládá nové školky, lesní vývozní cesty a pracuje na zmlazovacích sečích lesních porostů. Způsob i výsledky zmlazování (od severu k jihu) listnatých porostů uveřejňuje ve svém spise Dějiny lesů a lesnictví včetně fotografické dokumentace (1913).

Jako jeden z mála upozorňuje v dobovém odborném tisku a také knižně (Dějiny lesů, 1895) na pěstování původních (autochtonních) dřevin v našich lesích a věnuje se také pěstování smrku: „Smrk jest stromem poloh vyšších (hor) a byl ze svého původního přirozeného stanoviště uměle rozšířen do poloh nižších, následkem toho, že tento kulturní smrk zde pro vyšší stupeň tepla a vzduchového sucha s malou výminkou má příznivý zdar, jest krátkokmenný, trpí hnilobou atd.“

Chadt Ševětínský byl spolupracovníkem redakce Ottova slovníku naučného, Hospodářského slovníku naučného a Německo-českého slovníku. Zájem vzbuzuje i jeho bohatá korespondence, která je uložena v archivu Národního zemědělského muzea, s předními odborníky své doby, se kterými konzultuje své odborné práce.

V roce 1920 dostává Chadt nabídku na místo honorovaného docenta dějin lesnictví a myslivosti a přednáší studentům tehdejšího lesnickém oboru Českého vysokého učení technického v Praze. V roce 1923 odchází do výslužby a stěhuje se do Krče u Prahy.

Až do své smrti dne 15. března 1925 aktivně přednášel a publikoval.

Jeho práce literární a publikační je v mnohém pro následující generace významná a inspirativní. Jan Evangelista Chadt (Ševětínský) se stal bezesporu zakladatelem moderní odborné lesnické literatury. Lze jen souhlasit s výňatkem z proslovu Ing. Bedřicha Fürsta při slavnosti odhalení pamětní desky na myslivně v Oboře u Vinařic 14. června 1931: „Pod jeho prostým límcem zeleným se skrývala odjakživa duše neobyčejné skromnosti, jež hořela láskou k našim lesům, k myslivosti a k jejich zajímavým dějinám, duše to nezištného nadšence, jehož heslem života bylo pracovati. Obětává jeho činnost vyrůstala z vrozené lásky k lesu, zděděné po otci a plody této jeho práce zůstanou našemu lesnictví i myslivosti odkazem, hodným podivu, úcty a díky.“

Národní zemědělské muzeum je státní příspěvková organizace zřízená Ministerstvem zemědělství. Zabývá se zejména tematikou zemědělství, lesnictví, myslivosti, rybářství, zahradnictví, potravinářství, zpracování zemědělských produktů, vývoje venkova a kulturní krajiny. Národní zemědělské muzeum má kromě hlavní výstavní budovy v Praze také další čtyři pobočky – Čáslav, zámek Kačina, zámek Ohrada, Valtice. Jednotlivé pobočky jsou zaměřeny tak, aby svou vědecko-výzkumnou, akviziční a prezentační činností komplexně pokrývaly zemědělství a jeho příslušné obory v celé šíři. Muzeum nabízí řadu lektorských programů a každoročně pořádá několik desítek tematických akcí pro veřejnost.

Více na www.nzm.cz.

Jitka Taussiková, tisková mluvčí, Národní zemědělské muzeum

ROZHOVOR S MATĚJEM VLACHEM,

hráčem Hluboké, který v současné době působí v USA na Pro5 Academy

Matěj v současné době působí v Severní Karolině, kde hraje za akademii Pro5, vedenou trenérem české mužské reprezentace Míkem Griffinem.

Jak bys zhodnotil uplynulou sezonu 2019?

Sezona 2019 byla pro mě jako hráče velkým zklamáním. Celou sezonu se mi nedařilo na pálce, a to mě následně sráželo i v poli.

V hlubockém A týmu jsem byl spokojený. Extraliga nám sice utekla, ale myslím si, že Hluboká právě prochází ročníkovou mezerou, a proto A tým nemá dostatečný počet hráčů a čeká se na dorůstající ročník 2004.

S reprezentací do 16 let pod vedením Milana Prokopa jsem hrál na kvalitně obsazeném mezinárodním turnaji Colt league tournament v Praze, který jsme vyhráli a kvalifikovali jsme se na světovou sérii do USA.

S týmem Kotlářka Praha U18, kde jsem se po dlouhé době opět potkal s bráchou v jednom týmu, se nám povedlo v oblasti i na ČBP umístit na krásném druhém místě.

Jaký je nejlepší moment, který ti utkvěl v paměti z roku 2019?

To se dá těžko říct, protože pro mě má každý zápas něco do sebe. Ale dva takové větší momenty tady jsou.

Jeden z nich je zápas s hlubockým A týmem proti Olympii Blansko, kde jsme hráli pod skvělým vedením Patricka Neubauera a pouze v počtu devíti hráčů jsme předvedli výborný týmový výkon a po 9 směnách a skoro 4 hodinách hry jsme porazili Blansko 4:3. Byl to zápas, kde bylo možné úplně všechno...

A ten druhý moment je ze světové série v USA, kde jsme se ve třetím zápase postavili proti výběru Mexika. A po 7 směnách, pouze s 1 errorem jsme odešli jako vítězové...

Jak zatím probíhá tvoje zimní příprava a na co se zaměřuješ?

Moje celá zimní příprava probíhá letos v Severní Karolině v USA, kde jsem členem PRO5 baseball academy. Na sezonu se připravuji pod vedením skvělého trenéra Mika Griffina.

Zimní přípravu jsem chtěl zaměřit hlavně na pálku, protože bych se v příští sezoně chtěl probojovat do základní sestavy v reprezentaci do 18 let a také do EXL v Kotlářce. A dobrá pálka je základ.

Co tě/vás čeká v sezoně 2020?

S PRO5 baseball academy v USA nám začíná sezona 18. února a bude to pro mě rok plný nových zkušeností. Odehrají zde přibližně 40 zápasů a doufám, že budu kvalitně připravený na baseball v ČR.

Po mém návratu z USA už bude ČML a EXL v plném proudu, a tak bych chtěl svému domovskému týmu Hluboké pomoci v co nejvíce zápasech, ale cíl mám jasný, a to je EXL v Kotlářce.

S reprezentací nás čeká mnoho soustředění a také přípravných turnajů jako například Perfect Game v Brně.

O prázdninách nás čeká Mistrovství Evropy do 18 let, na kterém je naším cílem postoupit až do finále, a tím se kvalifikovat na Mistrovství světa 2021.

Prozradíš nám, čemu se mimo baseball ještě věnuješ?

Protože vím, že tento článek bude čist moje maminka a pár kantorů z ČAG-u, tak je jasné, že se také naplno věnuji škole. Ale jinak mám velice blízko k motokrosu a motorkám vůbec.

Hotel Záviš

vás zve na akci

V termínu 12. - 13. března můžete přijít do hotelu Záviš ochutnat pokrmy ze staročeské kuchyně.

Přeprava osob ČIVAKO AUTO

hlubocká taxislužba ČIVAKO AUTO nabízí svoz a rozvoz z plesů, večírků či firemních akcí s možností svozu vlastních vozidel.

Disponuje sedmimístným vozidlem Mercedes-Benz.

Svoz/Rozvoz po Hluboké od 120 Kč.

Svoz/Rozvoz mimo Hlubokou nad Vltavou 22 Kč/km.

Objednávky na tel. 724 144 396 – Petr Vejvoda.

Green Garden Partners s.r.o.

- sečení a kompletní údržba zeleně
- instalace robotických sekaček
- instalace závlahových systémů
- čištění, servis a údržba bazénů

Tel. 602 111 103, 602 111 104

www.green-garden.eu

Víte, že...

na webu zoo Hluboká (www.zoohluboka.cz) najdete seznam všech zvířat, která v zoo žijí? Dozvíte se vše o jednotlivých druzích zvířat, a můžete si prohlédnout i množství jejich fotografií, pořízených přímo v naší zoologické zahradě. Webové stránky zoo nebo její facebook tak může posloužit k seznámení se zvířátky, pokud se do zoo chystáte s dětmi a chcete se o jednotlivých chlupáčích či opeřencích v ní chovaných dozvědět něco zajímavého.

Stejně tak můžete využít nabídku programů pro kolektivy i jednotlivce. A už dnes se můžete těšit na divadelní představení. Zkrátka zoo Hluboká je inspirace o světě zvířat a přírodě a její ochraně, které poučí příjemným způsobem děti i dospělé. Je dobře, že ji máme za humny.

PELIKÁN BÍLÝ *Pelecanus onocrotalus*

Pelikáni patří k nejtěžším létajícím ptákům. Samci váží 9 - 15 kg, samice 5,5 - 9 kg, délka těla je 148 - 175 cm, rozpětí křídel 226 - 360 cm. Mohutný zobák i extrémně roztažitelný vak pod spodní čelistí jsou jasnou adaptací na chytání ryb. Vak je velmi objemný, vejde se do něj až 13,5 l vody. Je užitečný i za horkého počasí, jeho roztažením a pulzací se ptáci zbavují tepla.

Pozoruhodnou činností pelikánů je společný lov ryb, jeden z mála případů koordinovaného lovu u ptáků. Skupina 8 - 12, někdy až 40 pelikánů, vytvoří podkovovitou formaci a natlačuje ryby na mělčinu, přičemž ptáci jednotně ponořují zobák do vody a chytají ryby jako rybáři keserem.

Je společenský po celý rok a hnízda buduje blízko sebe v hlučných koloniích. Hnízdo obvykle tvoří hromada rákosí a větviček. Samice snáší 1 až 3 vejce, na nichž se v sezení střídají oba rodiče 29 až 36 dní. Zahřívání začíná už po snesení prvního vejce a holá mláďata se líhnou postupně. Čerstvě vylíhlá mláďata jsou krmena tekutou stravou, jakousi „rybí polévkou“. Pohlavně dospívají ve 3 - 5 letech. Dožívají se 15 - 25 let, v chovu až kolem 50 let. Momentálně jsou v zázemí zoo.

Zajímavosti: dokáže letět 24 hodin bez přestávky a urazí tak až 500 km

Biotop: sladkovodní i brakická jezera, delty řek s rozsáhlými rákosinami i mořská pobřeží

Výskyt: jihovýchodní Evropa až Mongolsko, Afrika jižně od Sahary, severozápad Indie, jižní Vietnam

Potrava: ryby (v průměru 0,9 až 1,2 kg denně - dává přednost větším rybám až do hmotnosti 0,6 kg)

VEVERKA OBECNÁ *Sciurus vulgaris*

Veverka je stromový i pozemní hlodavec s delším huňatým ocasem. Zbarvení má dost proměnlivé, někteří jedinci jsou rezaví, jiní hnědí až skoro černí. Různé zbarvení jedinci žijí pospolu na stejném stanovišti, dokonce i v jednom vrhu se objevují mláďata rezavá či tmavá. Barva kožičky může mít souvislost s klimatem. Rezavé veverky, jejichž srst je poněkud řidší než u tmavě zbarvených, se více vyskytují v nížinách a teplejších oblastech, zatímco tmavé veverky jsou hojnější v horách.

Veverky jsou velcí jedlíci, neboť denně spotřebují 50 - 60 g potravy, tedy asi šestinu hmotnosti těla. Veverky se rozmnožují od jara do podzimu, kdy mohou mít mláďata až třikrát. Doba březosti trvá 36 - 42 dnů, po kterých samice rodí 3 - 7 slepých a holých mláďat. Ta prohlédnou za 4 týdny a osamostatňují se po 8 týdnech. Když se narodí zjara, mohou se už koncem léta rozmnožovat. V přírodě se dožívají 5 - 6 let.

Zajímavosti: má dobrý čich a dokonale vidí i za špatných světelných podmínek; v ČR patří mezi ohrožené druhy

Biotop: lesy, městské parky a sady

Výskyt: Evropa, severní Asie

Potrava: semena a plody (semínka ze šišek, oříšky, bukvice, žaludy, bobule, malvice), pupeny, letorosty, houby, příležitostně hmyz, ptáčej vejce a mláďata

ZOO - programy pro děti:

VE SPOLEČNÉ SMEČCE

Program o soužití lidí se psem v lidské rodině.

Jak vnímá pes „lidskou smečku“, čeho se bojí, co nám říká, jak se se svým psem domluví bez zbytečného konfliktu a jak se chová opravdový vůdce smečky? Tento program se snaží předejít konfliktům mezi psy a dětmi uvnitř domácností. Podle statistik totiž k více než polovině zranění dítěte psem dochází právě v domácím prostředí.

Program je vhodný pro děti od MŠ do 5. třídy ZŠ. Délka programu 30-40 minut. Místo konání: zastřešené venkovní divadlo v zoo.

NAUČ SE MI ROZUMĚT

Program o rozpoznání nálady zvířete a zásady bezpečného chování v přítomnosti zvířat

Zatímco lektor či dobrovolník z publika pod vedením lektora pracuje se zvířetem, ostatní se podle obrazového slovníčku snaží poznat i ty nejmenší signály ze strany zvířete. Hravou formou jsou vysvětleny principy jako bezpečná vzdálenost, výstražné signály, vnímání odlišnými smysly, obrana teritoria či dalších zdrojů apod. Účinkuje pes, ale i další druhy zvířat (plazi, hmyz, menší savci).

Délka programu 30-40 minut. Místo konání: zastřešené venkovní divadlo v zoo.

Termíny programů:

středa 20. května: 9:00 Kamarád nebo šelma, 10:30 Ve společné smečce, čtvrtek 11. června 9:00 Kamarád nebo šelma, 10:30 Ve společné smečce úterý 23. června 9:00 Kamarád nebo šelma, 10:30 Nauč se mi rozumět

Pro školní kolektivy je nutná rezervace předem (email jerhotova@zoohluboka.cz, nebo pomocí formuláře uvedeného na konci stránky, nebo tel. 608 230 648 (po-pá 7:00-14:30).

Vstupné 70 Kč (pro MŠ a ZŠ včetně prohlídky zoo, pedagogický doprovod zdarma).

Jednotliví návštěvníci zoo mohou přikoupit dětskou vstupenku na program na pokladně, doprovod vstup na program neplatí.

V případě, že se nepřihlásí žádná škola, bude program zrušen.

Programy proběhnou v zastřešeném venkovním divadle v zoo.

ADOPTCE ZVÍŘAT

Každým dnem zmizí nenávrtně z přírody jeden druh zvířete. Proto vyžadují naši i vaši podporu.

Zoologické zahrady patří mezi ty organizace, které se svou činností snaží o vytvoření ztracené rovnováhy mezi člověkem a přírodou. Plníme významnou úlohu při záchraně ohrožených druhů. Můžete nám s tím pomoci i vy... přispět na chov zvířete může každý. Firma, rodina, školní či sportovní kolektiv, parta přátel, jednotlivec nebo můžete adoptci či patronství věnovat někomu jako dárek. Stát se můžete adoptivním rodičem konkrétního zvířete, patronem druhu nebo jen přispět na provoz zoologické zahrady.

Poděkování

Chtěli bychom touto cestu poděkovat Městské policii a našim Hlubockým dobrovolným hasičům.

V pondělí 10. 2. 2020 při silném větru spadla velká borovice na naši milovanou chatu v Municích.

Po zavolání policie přijel str. Radim Vída a vše sepsal, poradil a zavolal naše dobrovolné hasiče. Přijeli ihned a profesionálně a odborně strom odstranili.

Děkujeme ještě jednou za pomoc, vážíme se lidí, kteří vyjedou kdykoliv a zachraňují životy a majetek ostatních spoluobčanů.

rodina Brabcova

Karlův Hrádek – současnost a plány do budoucna

Na toto téma proběhla přednáška 17. 2. 2020 v KC Panorama, kde se posluchači mohli dozvědět nejnovější zprávy o dění kolem Karlova Hrádku, a také, co město se svými partnery plánuje v příštích letech.

Poté, co město získalo proslulou zříceninu do svého majetku, proběhlo několik významných aktivit. Od vytvoření pracovní skupiny odborníků a laiků, přes odstranění náletových křovin a rizikových dřevin, první etapu konzervace zdí až po zahájení spolupráce s Archeologickým ústavem Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, na jejímž základě zde proběhl první archeologický výzkum. Nejnovější aktivitou je založení Spolku Karlův Hrádek, zastřešujícího subjektu pro veškeré aktivity spojené s rozvojem, propagací, obnovou a popularizací této památky, a tvorba webových stránek, které budou již brzy zveřejněny. Toto vše prezentovali na přednášce ti nejpovolanější. Radní města p. Jindřich Soukal popisoval jednotlivé kroky a smělé plány do budoucna. Pánové z Archeologického ústavu prof. Rudolf Krajíc a Mgr. Martin Pták poutavě vyprávěli o projektu výzkumného a výukového střediska archeologie Jihočeské univerzity na Karlově Hrádku a o výsledcích zahajovací etapy terénního archeologického výzkumu v r. 2019 s prezentací konkrétních nálezů. Pan Jiří Šindelář seznámil přítomné s nejmodernějšími výzkumnými technikami použitými přímo v praxi. V letošním roce proběhne na hrádku několik menších kulturních akcí, počínaje tradičním otevřením Vltavy 4. dubna 2020. O dalším dění Vás budeme i nadále informovat. Děkujeme, že se o památku zajímáte a podporujete aktivity k uchování této jedinečné památky i pro budoucí generace!

město Hluboká nad Vltavou – Spolek Karlův Hrádek

Tradiční otevírání Vltavy

proběhne

4. dubna 2020

procházkou směrem na Purkarec
a v prostoru Karlova Hrádku

Daněk s mašlemi

TOULKY PŘÍRODOU KOLEM HLUBOKÉ – JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

Život zvěře přináší různá překvapení. Často jsme svědky nečekaných událostí, které se odehrávají uprostřed přírody jen málokdy, jindy zase přistihneme zvíře v zajímavé pozici, která souvisí s jeho každodenním životem.

Jelikož mám vystavenou povolenku do obory od LČR, tak jsem se telefonicky domluvil s odborníkem ze Staré obory, že bych rád přijel fotografovat daňky nyní v tomto období, kdy shazují parohy. Chtěl jsem zachytit okamžik, kdy daněk bude nosit jeden paroh, nebo bude stát a na zemi se bude válet shozený paroh. To jsou situace, které fotografy zajímají. Ne, že bych už takové záběry ve svém archivu neměl, ale každý z fotografií se snaží svůj archiv stále doplňovat novými snímky. Je to určitý koloběh života zvířat a života fotografa. Fotograf proto musí každé jaro znovu a znovu za stejným cílem, jaký měl před sebou již minule. A tak se někdy vydává do stejných míst, protože nikdy neví, co ho tam bude čekat. Jako Hlubočák znám dobře tuto oboru, a tak jsem šel najisto. Opatrně jsem procházel po známých stezkách, abych narazil na daňky. Věděl jsem, kde mají svá oblíbená stávaníště. Netrvalo dlouho a přicházel jsem do míst, kde byl hustý porost a tam zvěř odpočívala. Již z dálky jsem uviděl několik daňků. Někteří již měli parohy shozené, jiní, ti mladší, je ještě nosili.

Daňčí zvěř v oborách není tak plachá jako ve volnosti. Proto jsem šel velmi pomalu, abych byl krytý stromy a přibližoval se ke skupince zvěře. Daňci již o mně dávno věděli, ale jelikož je to velmi zvědavá zvěř, tak vás nechá přijít poměrně blízko. Tady mají fotografové výhodu, že nemusí používat kryty, kde by se museli schovat a na zvěř čekat.

Zastavil jsem se u silného kmene stromu a opatrně vykukl před sebe, abych zjistil, kolik je tam vlastně kusů. Zjistil jsem, že nedaleko skupinky odpočívají ještě další kusy. Opřel jsem teleobjektiv o strom, a pořídil první snímek. Upoutal mě jeden z ležících daňků, který měl na paroží namotané

nějaké provazy. Popošel jsem ještě blíž, abych měl lepší výhled. Za kmenem silné lípy jsem si lehl na zem, jako voják, který se bude „zakopávat“ a útočit na nepřítele. Sundal jsem si také fotobato, abych měl lepší manévrovací schopnost a opatrně vytrčil teleobjektiv za kořenovým náběhem. Nyní jsem měl sledovaný objekt jako na dlani. Daněk ležel nehybně a jen pozoroval neznámý předmět, který na něho vykukoval nejdříve z jedné strany, potom z druhé. Stále jsem hledal lepší pozici, aby tělo daňka nespĺývalo s větvemi nebo se stromy za ním. Přes skla teleobjektivu jsem jasně viděl namotaný provaz. Šlo zřejmě o nějaký „motouz“, který se používá na balíky sena nebo slámy. Daněk si jej někde namotal na paroží. Snad by se této ozdoby brzy zbavil, ale možné je i to, že by s ní chodil ještě dlouho. Nechci spekulovat, ale mohlo by se stát, že by potom někde shodil parohy, které by byly k sobě přivázané právě tímto motouzem. Už takové případy se staly, že se našly „svázané“ shozy jak jelení, tak i daňčí, kdy na nich byl provaz nebo i drát.

Daněk po chvíli mé „účinkování“ nevydržel, postavil se, chvíli na mě hleděl a potom pomalu odešel k opodál stojící skupině. Ještě jsem pořídil několik dalších záběrů a vydal se znovu jarním lesem a hledal další objekty. Přišel jsem až do míst, které bylo oblíbeným říjištěm, kde jsem pravidelně každým rokem fotografoval zvěř v období jejich námluv. A právě tady najednou vyšel ze stěny tmavého lesa daněk s jedním parohem, druhý již měl shozený. Rychle jsem fotografoval, aby mi daněk neodběhl. Někdy daněk shodí oba parohy téměř současně, někdy mladší chodí s jedním parohem jeden nebo dva dny. Vždy záleží na věku zvířete. Má dnešní výprava ve Staré oboře byla úspěšná. Odnášel jsem si několik snímků. Ovšem jsou i takové výpravy za zvířaty, kdy se fotograf vrací s nepořízenou. To je ale úděl každého fotografa přírody.

Jaromír Zumr

fota: Jaromír Zumr

Meziprůzkumy / sbírka AJG 1300 - 2020

od 29. 3. 2019 / denně 9:00 – 18:00 hodin

vernisáž: 28. 3. 2019 / 15:00 hod.

V pořadí již pátá verze expozice Meziprůzkumy / Sběrka AJG 1300 – 2020. Výstava se zaměřuje na soubor památek středověkého umění s uměním 20. století, jehož autoři či autorky mají vztah k jihočeskému regionu. Mezi ně patří nejen umělkyně a umělci, kteří se zde narodili, ale i ti, jejichž dílo se tomuto regionu věnuje. Mnohdy se jedná o autory, na jejichž umělecké tvorbě postavila Alšova jihočeská galerie v 50. letech minulého století svou identitu. Expozice tak bude pokračovat v prezentaci obdivuhodně širší a různorodosti sbírky AJG, přičemž tentokrát půjde o umělecká díla, která byla dlouho dobu marginalizována a nezapadala do uměleckohistorického kánonu utvořeného v nově nabytých svobodných poměrech po roce 1989.

Vernisáž Meziprůzkumů proběhne v Zámecké jízdárně Alšovy jihočeské galerie na zámku Hluboká nad Vltavou. A to v sobotu 28. 3. 2020 od 15:00 hodin.

Připravujeme:

64. ročník hudebního léta v Hluboké nad Vltavou

Program:

- **Bratři Ebenové** | středa 22. 7. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou
- **Robert Křesťan a Druhá tráva** | pátek 31. 7. | 20:00 hodin | nádvoří státního zámku Hluboká nad Vltavou
- **DASHA a kapela Martina Kumžáka** | pátek 7. 8. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou
- **ABBA revival** | středa 12. 8. | 20:00 hodin | zájezdní koncert na zámek Mitrowitz Týn nad Vltavou (při dešti v sále AJG)

• **Ondřej Ruml: One Man Show** | pátek 14. 8. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

• **Zdeněk Troška s hostem** | Pátek 4. 9. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

• **Ivo Jahelka** | pátek 28. 8. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

• **Jiří Korn a 4tet** | sobota 19. 9. | 20:00 hodin | sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

Zakoupení vstupenek a informace k prodeji na telefonním čísle: 387 967 041

14. 3. 2020 SOBOTA, OD 17 HODIN

*divadlo BEZ ZÁBRADLÍ, PRAHA
představení*

TŘI MUŽI NA ŠPATNÉ ADRESE

Jsou zde tři dospělí osoby mužského pohlaví a všechny tři si spletou adresu. Ale téměř vše se dá vysvětlit.

Ve vynikající italské komedii **hrají** Karel Heřmánek, Zdeněk Žák a Antonín Procházka.

cena 770 Kč, včetně cesty do Prahy a zpět, odjezd ráno

*Ing. Jitka Bezděková, kulturní a cestovní agentura,
Hluboká nad Vltavou
mail bezdekova.jitka@seznam.cz
telefon 728 194 574*

atelier fantazie

Vás zve každé první pondělí v měsíci na

Výtvarnou a tvořivou dílnu

od 9 – 12 hodin

Cena: 600 Kč

Rezervace nutná!!!

tel. 777 267 313, mail. sarka.rubickova@email.cz

V případě zájmu o jiný termín je možná osobní domluva!

SRDEČNĚ VÁS ZVEME
NA JARNÍ

Květinový workshop

na téma
VELIKONOCE
V TERMÍNECH
28.3.2020
29.3.2020

Rodinný restaurant SCHNECK,
Hluboká n/Vltavou Beznědva 140

Přihlášení na email:
petr.stillner@gmail.com
tel: +420 737 127 116

do 20.3.2020

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
Vás srdečně zve na

BURZA

Jaro-Léto 2020

11.3.
středa
18:00 – 20:00

12.3.
čtvrtek
10:00 – 16:00

Jde o burzu dětského a těhotenského
oblečení, hraček a sportovních potřeb.

V ZASEDACÍ MÍSTNOSTI MĚSTSKÉHO ÚŘADU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU (NAPROTI KOSTELU)

Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla emailem na
mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz.

Připraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán na email)
a věci označí dle instrukcí.

Příjem věcí proběhne: ve středu (11.3.2020) od 16:00 do 18:00 hodin.
Výdej neprodaných věcí proběhne: ve čtvrtek (12.3.2020) od 16:00 do 18:00 hodin.

- MC si účtuje 20% z ceny prodaných věcí od nečlenů a 10% od členů.
- Počet věcí je omezen na max. 50 ks.
- MC si vyhrazuje právo odmítnout věci v případě neprodejnosti.

Více informací na našem webu www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz
nebo na facebooku www.facebook.com/mclubokanadvltavou.

REALIZACE A ÚDRŽBA ZAHRAD

- PLETÍ ZÁHONŮ
- SEKÁNÍ TRÁVNÍKŮ
- STŘÍHÁNÍ KEŘŮ A ŽIVÝCH PLOTŮ
- CELOROČNÍ ÚDRŽBA ZAHRAD

HANA BARTYZALOVÁ

České Budějovice

723 528 871

zahrady.bartyzalova@seznam.cz

Vstupenky v
KC PANORAMA

Tel. +420 387 966 180

Mobil +420 774 457 269

Nebo na www.cbsystem.cz (jen poslední dvě řady)

DIVADELNÍ SPOLEK
Křížžáci
uvádí divadelní hru:

Hrajeme:

31. ledna 2020 (pro důchodce)

1. února 2020 (premiéra)

14., 15., 28., 29. února

13., 14., 27. března

28. března (děníéra)

Vždy od 19 hodin v KC PANORAMA Hluboká nad Vltavou

JE TO NA BEDNU

zabedněná fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly.
Volně podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové.

Režie: Zdeněk Dušek

Dramaturgie: Jaroslava Červenková

Scénografické řešení a choreografie: Jiří Untermüller

Hrají:

Vít Macháček nebo Michal Valenta, Magdaléna Svobodová, Michaela Prchalová, Eliška Váchová, Karolína Rysová, Lucie Jozová,
Jan Prchal, Josef Jirátko, Miroslav Čeněk nebo Zdeněk Dušek, Dominik Valenta a Dominik Benýšek.

